

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra statistiky

Bakalářská práce

Demografický vývoj v krajích s vyšší mírou migrace

Adéla Rendová

© 2024 ČZU v Praze

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Adéla Rendová

Ekonomika a management

Název práce

Demografický vývoj v krajích s vyšší mírou migrace

Název anglicky

Demographic development in regions with higher migration rates

Cíle práce

Cílem práce je statistická analýza demografického vývoje v krajích České republiky s vyšší mírou migrace. Analýza se zaměří na vývojové tendence ukazatelů stavu a pohybu obyvatelstva. Na základě výběru vhodného modelu budou vypočítány pro některé ukazatele krátkodobé predikce. Vývoj v krajích bude srovnáván s průměrným vývojem v ČR a budou hledány významné příčiny rozdílů i možnosti snižování intenzity migrace z regionu.

Metodika

Podkladové údaje budou získány z databáze Českého statistického úřadu a z krajských úřadů. Data budou zpracována metodami z oblasti časových řad a indexní analýzy.

Harmonogram:

Studium odborné literatury a odborných textů: 03/2023-09/2023

Předložení konečné podoby literární rešerše: 9/2023

Sběr dat a jejich analýza: 08/2023-01/2024

Předložení konečné podoby bakalářské práce: 15.2. 2024

Doporučený rozsah práce

30-50 stran

Klíčová slova

demografie, demografická statika a dynamika, migrace, populační politika, zaměstnanost, restrukturalizace kraje, časová řada

Doporučené zdroje informací

ARLT, Josef; ARLTOVÁ, Markéta. *Ekonomické časové řady*. Praha: Professional Publishing, 2009. ISBN 978-80-86946-85-6.

HINDLS, Richard. *Statistika pro ekonomy*. Praha: Professional Publishing, 2007. ISBN 978-80-86946-43-6.

KALIBOVÁ, K. Úvod do demografie. Praha: Karolinum, 2001. ISBN 80-246-0222-9.

KALIBOVÁ, Květa; PAVLÍK, Zdeněk; VODÁKOVÁ, Alena. *Demografie (nejen) pro demografy*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2009. ISBN 978-80-7419-012-4.

KUNC, J. – JAŇUROVÁ, M. – KRAJÍČKOVÁ, A. – TONEV, P. – TOUŠEK, V. (Geo)demografie nejen pro ekonomy. Brno: Masarykova univerzita, 2019. ISBN 978-80-210-9461-1.

LÖSTER, T. – ŘEZANKOVÁ, H. – LANGHAMROVÁ, J. *Statistické metody a demografie*. Praha: Vysoká škola ekonomie a managementu, 2009. ISBN 978-80-86730-43-1.

ROUBÍČEK, Vladimír. *Úvod do demografie*. Praha: Codex Bohemia, 1997. ISBN 80-85963-43-4.

ŠOTKOVSKÝ, I. *Demografie: teorie a praxe v regionálních souvislostech*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava, 2013. ISBN 978-80-248-3158-9.

Předběžný termín obhajoby

2023/24 LS – PEF

Vedoucí práce

doc. Ing. Marie Prášilová, CSc.

Garantující pracoviště

Katedra statistiky

Elektronicky schváleno dne 13. 6. 2023

Ing. Tomáš Hlavsa, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 3. 11. 2023

doc. Ing. Tomáš Šubrt, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 04. 03. 2024

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Demografický vývoj v krajích s vyšší mírou migrace" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne 15. 3. 2024

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala doc. Ing. Marii Prášilové, CSc. za všechny cenné rady a připomínky, vstřícnost a stálou komunikaci po celou dobu zpracování této bakalářské práce.

Demografický vývoj v krajích s vyšší mírou migrace

Abstrakt

Bakalářská práce se zaměřuje na statistickou analýzu demografického vývoje v krajích s vysokou změnou migrace mezi lety 2000-2004 a 2018-2022. Hlavní město Praha vykazuje v rámci republiky nejvyšší rozdíl míry migrace, Plzeňský kraj vysoký rozdíl míry imigrace a Ústecký kraj vysoký rozdíl míry emigrace. Mezi hodnocené ukazatele byl zařazen počet obyvatel, vnitřní a zahraniční migrace a struktura migrujících obyvatel dle pohlaví, věku a směru migrace. Vývoj těchto ukazatelů je porovnáván s celorepublikovými a s pomocí trendových funkcí je predikován budoucí vývoj. Práce je doplněna o konkrétní změny národnostní struktury v zahraniční migraci a o změny cílových krajů v rámci vnitřní migrace. Závěrečná část práce zahrnuje úplné shrnutí vývoje jednotlivých krajů, vzájemné porovnání mezi kraji i celou Českou republikou a významné příčiny rozdílů i možnosti snižování intenzity migrace z regionu. Veškerá data jsou čerpána z veřejné databáze Českého statistického úřadu, především ze statistických ročenek České republiky a jednotlivých krajů.

Klíčová slova: demografie, demografická statika a dynamika, migrace, počet obyvatel, přistěhovalí, vystěhovalí, časová řada, trend, predikce

Demographic development in regions with higher migration rates

Abstract

The bachelor thesis focuses on the statistical analysis of demographic development in regions with high migration change between 2000-2004 and 2018-2022. The Capital City of Prague shows the highest difference in migration rate within the country, the Pilsen Region shows a high difference in immigration rate and the Ústí and Labem Region shows a high difference in emigration rate. The indicators assessed included population, internal and external migration and the structure of migrant population by gender, age and direction of migration. The development of these indicators is compared with the national ones and future development is predicted with the help of trend functions. The work is supplemented by specific changes in the national structure in foreign migration and changes in the destination regions in internal migration. The final part of the paper includes a full summary of the development of each region, comparisons between regions and the Czech Republic as a whole, and the important causes of differences and possibilities for reducing the intensity of migration from the region. All data are drawn from the public database of the Czech Statistical Office, mainly from statistical yearbooks of the Czech Republic and individual regions.

Keywords: demography, demographic statics and dynamics, migration, population, immigrants, emigrants, time series, trend, prediction

Obsah

1 Úvod.....	11
2 Cíl práce a metodika	12
2.1 Cíl práce	12
2.2 Metodika.....	12
2.2.1 Analýza časových řad	12
2.2.2 Elementární charakteristiky časových řad	13
2.2.3 Modelování časových řad	13
2.2.4 Předpověď časových řad.....	14
2.2.5 Vybrané demografické ukazatele.....	15
3 Teoretická východiska	16
3.1 Demografie a její základní pojmy	16
3.1.1 Prameny demografických dat.....	17
3.2 Demografická struktura obyvatelstva.....	17
3.2.1 Struktura obyvatelstva podle pohlaví.....	17
3.2.2 Struktura obyvatelstva podle věku.....	18
3.2.3 Demografické stárnutí.....	19
3.2.4 Struktura obyvatelstva podle ekonomické aktivity.....	19
3.2.5 Struktura obyvatelstva podle rodinného stavu.....	20
3.2.6 Struktura obyvatelstva podle vzdělání	20
3.3 Základní demografické ukazatele.....	20
3.3.1 Porodnost	20
3.3.2 Úmrtnost	21
3.3.3 Potratovost	22
3.3.4 Sňatečnost.....	22
3.3.5 Rozvodovost	23
3.3.6 Migrace	23
3.4 Politiky ovlivňující demografický vývoj.....	24
3.4.1 Populační politika	24
3.4.2 Sociální politika	25
3.4.3 Rodinná politika.....	26
3.4.4 Migrační politika.....	26
4 Vlastní práce.....	29
4.1 Změny migrace v krajích ČR.....	29
4.2 Vývoj celkového počtu obyvatel	30
4.2.1 Vývoj počtu obyvatel v České republice	30
4.2.2 Vývoj počtu obyvatel v Hlavním městě Praha.....	31

4.2.3	Vývoj počtu obyvatel v Plzeňském kraji.....	32
4.2.4	Vývoj počtu obyvatel v Ústeckém kraji.....	33
4.2.5	Porovnání relativní změny počtu obyvatel mezi kraji.....	33
4.2.6	Predikce vývoje počtu obyvatel pro Hlavní město Praha	35
4.3	Vývoj imigrace.....	35
4.3.1	Vývoj imigrace v České republice	35
4.3.2	Vývoj imigrace v Hlavním městě Praha	36
4.3.3	Vývoj imigrace v Plzeňském kraji	37
4.3.4	Vývoj imigrace v Ústeckém kraji.....	38
4.3.5	Predikce vývoje počtu přistěhovalých pro Plzeňský kraj.....	39
4.4	Vývoj emigrace.....	40
4.4.1	Vývoj emigrace v České republice.....	40
4.4.2	Vývoj emigrace v Hlavním městě Praha.....	41
4.4.3	Vývoj emigrace v Plzeňském kraji.....	42
4.4.4	Vývoj emigrace v Ústeckém kraji.....	43
4.4.5	Predikce vývoje počtu vystěhovalých pro Ústecký kraj	44
4.5	Struktura migrantů.....	45
4.5.1	Struktura migrantů dle pohlaví.....	45
4.5.2	Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace.....	48
4.5.3	Struktura migrantů dle věku.....	51
4.5.4	Nejčastější oblasti migrace.....	55
5	Zhodnocení a doporučení	58
6	Závěr.....	59
7	Seznam použitých zdrojů.....	61
8	Seznam obrázků, tabulek, grafů a zkratek	64
7.1	Seznam obrázků.....	64
7.2	Seznam tabulek.....	64
7.3	Seznam grafů	64
7.4	Seznam použitých zkratek.....	65
Přílohy	66	

1 Úvod

Demografie jako společenská věda zkoumá reprodukci lidské populace a její změny v čase. Tento obor analyzuje faktory jako porodnost, úmrtnost, migrace, sňatečnost a rozvodovost, aby získal důležitá data pro další studie a predikce budoucího vývoje. Tyto data pomáhají identifikovat příčiny demografických trendů v minulosti a podporují vytváření politik, které by mohly předcházet negativním jevům v budoucnosti.

Vývoj populace každého státu má významný vliv na ekonomiku a společnost jako celek. Demografické změny ovlivňují oblasti jako trh práce, zdravotnictví a sociální zabezpečení. Proto je studium demografických trendů klíčové pro předcházení budoucím problémům nebo jejich úplnému vyřešení.

Jednou z problematik, se kterou se potýká v současné době většina vyspělých států, je neustálé stárnutí populace. Jinak tomu není ani v České republice. V dnešní době sledujeme demografický jev snižujícího se počtu narozených dětí a současně rostoucí počet jedinců v důchodovém věku. Tento trend bude přinášet stále větší tlak na státní rozpočet. Reforma důchodového systému představuje naději na zlepšení situace a zajištění důstojných důchodů pro budoucí generace.

Kromě již zmiňovaných faktorů má také velký vliv na celkový demografický vývoj České republiky migrace. Ta se od otevření hranic v porevoluční době během devadesátých let minulého století díky neustálé globalizaci zajímavě vyvíjí a je ovlivňována mnohými činiteli. Mezi hlavní patří ekonomické podmínky, nabídka pracovních míst, úroveň mezd, politická stabilita, přístup ke vzdělání a zdravotní péči, bezpečnostní situace, a také možnosti a podmínky pro rodinný život. Dále hraje roli i legislativa týkající se imigrace a emigrace, jako jsou přistěhovalecké zákony, práva na pobyt a zaměstnání.

Je zřejmé, že demografie hraje klíčovou roli ve formování společnosti a je důležitá pro úspěšné plánování a správu státu. Je zásadní, aby státy nezanedbávaly demografické aspekty a věnovaly jim patřičnou pozornost. Demografické trendy a procesy mají významný dopad na mnoho oblastí a správné pochopení demografických jevů a jejich náležité řízení může pomoci státům přizpůsobit se změnám a vyrovnat se s výzvami.

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Cílem práce je statistická analýza demografického vývoje v krajích České republiky s vyšší změnou míry migrace mezi lety 2000-2004 a 2018-2022. Analýza se zaměří na vývojové tendence ukazatelů stavu a pohybu obyvatelstva. Na základě výběru vhodného modelu budou vypočítány pro některé ukazatele krátkodobé predikce. Vývoj v krajích bude srovnáván s průměrným vývojem v ČR a budou hledány významné příčiny rozdílů i možnosti snižování intenzity migrace z regionu.

Podkladové údaje budou získány z databáze Českého statistického úřadu a z krajských úřadů. Data budou zpracována metodami z oblasti časových řad a indexní analýzy.

2.2 Metodika

Teoretická část bakalářské práce je vypracována na základě studia odborné literatury a internetových zdrojů. Dále využívá sběru dat, zejména informací poskytovaných Českým statistickým úřadem a statistickými ročenkami. V praktické části jsou získaná data zachycena prostřednictvím analýzy časových řad a transformována do grafů a tabulek pomocí programu Microsoft Excel. Pro vybrané ukazatele je vypočtena predikce vývoje blízké budoucnosti.

2.2.1 Analýza časových řad

Časovou řadou se rozumí posloupnost věcně a prostorově srovnatelných dat, která jsou uspořádána z hlediska času ve směru z minulosti do přítomnosti. Analýzou či prognózou časových řad se pak chápe soubor metod, které slouží k popisu těchto řad, případně k předvídání jejich budoucího chování (Hindls a kol., 2007).

Časové řady lze dále členit podle různých hledisek. Jedním z dělení časových řad je na okamžikové, jejichž ukazatele platí pro daný okamžik, a intervalové, jež jsou zaznamenány jevy probíhajícími v časovém intervalu. Podle periodicity sledovaného ukazatele se časové řady dělí na řady krátkodobé, kdy jsou údaje zaznamenávány v kratších periodách, a dlouhodobé, u kterých jsou periody delší než jeden rok (Hindls a kol., 2007).

2.2.2 Elementární charakteristiky časových řad

Elementární charakteristiky časových řad jsou nástrojem pro zhodnocení vývoje daného ukazatele a rychlým způsobem poskytují informaci o charakteru a chování ukazatele v časové řadě (Svatošová, 2008).

První absolutní diference dy_t (neboli absolutní přírůstek) udává změnu v absolutní hodnotě mezi dvěma po sobě jdoucími obdobími.

$$dy_t = y_t - y_{t-1} \quad t = 2, 3, \dots, n \quad (2.1)$$

Druhá absolutní diference d^2y_t vzniká rozdílem prvních absolutních diferencí a udává, o kolik byl následující přírůstek větší, respektive menší než předcházející.

$$d^2y_t = dy_t - dy_{t-1} \quad t = 3, 4, \dots, n \quad (2.2)$$

Koeficient růstu k udává rychlost změny hodnot v časové řadě dvou období jdoucích bezprostředně za sebou. Vyjádřený v procentech se označuje jako tempo růstu.

$$k = \frac{y_t}{y_{t-1}} \quad t = 2, 3, \dots, n \quad (2.3)$$

Bazický index B_t slouží k vyjádření změny časové řady k základnímu roku.

$$B_t = \frac{y_t}{y_0} \quad t = 2, 3, \dots, n \quad (2.4)$$

2.2.3 Modelování časových řad

Při modelování časových řad se vychází z předpokladu, že je každá časová řada tvořena třemi základními složkami:

- **Trend**, kterým se rozumí hlavní tendence dlouhodobého vývoje hodnot analyzovaného ukazatele v čase. Může mít rostoucí, klesající nebo konstantní charakter.
- **Periodické kolísání** vzniká působením periodicky se opakujících faktorů na určitý jev. Typickým projevem jsou odchylky ukazatelů časové řady okolo trendové složky. Podle délky periody lze rozlišit cyklické kolísání, sezónní kolísání a krátkodobé kolísání.

- **Náhodné kolísání** se projevuje nepravidelnými výkyvy časové řady, které jsou způsobeny vedlejšími faktory náhodného charakteru a nelze je předvídat (Artl, Artlová, 2009).

V rámci řešení bakalářské práce byly využity následující funkce:

- lineární $y' = a + bt$ (2.5)

- kvadratická $y' = a + bt + ct^2$ (2.6)

- kubická $y' = a + bt + ct^2 + dt^3$ (2.7)

(Hindls a kol., 2007).

Index determinace I^2 je statistickým ukazatelem, který hodnotí účinnost regresního modelu, a vyjadřuje, jak velký podíl variability vysvětlované proměnné (závislé) je vysvětlen regresním modelem a kolik této variability zůstává nevysvětleno a je způsobeno náhodnými faktory. Nabývá hodnot mezi 0 a 1 (Svatošová, 2008).

$$I^2 = \frac{\sum_{i=1}^n (\hat{y}_i - \bar{y})^2}{\sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2} \quad (2.8)$$

2.2.4 Předpověď časových řad

Statistická předpověď časových řad je proces predikce budoucího vývoje sledovaného jevu na základě analýzy historických dat uspořádaných časově. Mezi klíčové metody předpovědi patří statistické prognostické techniky, které zahrnují různé přístupy k extrapolaci dat. Tyto metody se zaměřují na analýzu jedno či vícerozměrných časových řad a upravují různé regresní modely. Kromě toho se v praxi často využívají i metody z oblasti národního účetnictví a další. Nejčastěji užívanými technikami jsou právě metody extrapolace časových řad, které umožňují odhadovat budoucí hodnoty na základě analýzy historických dat (Hindls a kol., 2007).

Předpověď v této práci byla vždy vytvářena pro kraj, u něhož byla identifikována trendová funkce s nejvyšším indexem determinace a který se dle provedených analýz jevil jako nejvhodnější pro konstrukci prognózy budoucího vývoje. Index determinace vždy vykazoval vyšší hodnotu než 0,6. Tato metodologie zajišťuje, že predikce byla založena na spolehlivých a významných trendech v demografickém vývoji jednotlivých krajů.

2.2.5 Vybrané demografické ukazatele

Objem migrace neboli hrubá míra migrace udává celkový počet osob účastnících se vnitřního či vnějšího migračního pohybu daného území za kalendářní rok (Kunc a kol.,2019).

$$\text{Objem migrace} = \text{počet přistěhovalých} + \text{počet vystěhovalých} \quad (2.9)$$

Přírůstek stěhováním, respektive úbytek, vyjadřuje nárůst či pokles obyvatel v určité oblasti v důsledku migrace v daném časovém období (Kalibová, 2001).

$$\text{Přírůstek/úbytek stěhováním} = \text{počet přistěhovalých} - \text{počet vystěhovalých} \quad (2.10)$$

Hrubá míra emigrace (imigrace) reprezentuje vztah mezi celkovým počtem vystěhovalých (přistěhovalých) a středním stavem obyvatelstva vyjadřovaným v promile za daný rok (Kunc a kol.,2019).

$$\text{Hrubá míra emigrace (imigrace)} = \frac{\text{počet vystěhovalých (přistěhovalých)}}{\text{střední stav obyvatelstva}} \cdot 1000 \quad (2.11)$$

3 Teoretická východiska

3.1 Demografie a její základní pojmy

Podle Kalibové (2001, str. 5) „*demografie je vědní obor, který se zabývá studiem reprodukce lidských populací a podmíněnostmi tohoto procesu. Název demografie pochází z řeckých slov démos (lid) a grafein (psát, popisovat). Objektem studia demografie jsou lidské populace, předmětem demografického studia je demografická reprodukce, chápána jako neustálá obnova lidských populací v důsledku procesu rození a vymírání. Tato přirozená obnova populace se označuje jako přirozená měna nebo též přirozený pohyb obyvatelstva*“

Demografické události neboli jevy jsou vázány na lidské jedince a lze je popsat jako významné události v lidském životě, které jako hromadné jevy utvářejí průběh demografické reprodukce. Nejvýznamnějšími demografickými jevy jsou narození a úmrtí. K tomuto termínu lze přiřadit ale i sňatek, rozvod, ovdovění nebo nemoc, jelikož jsou s procesem porodnosti a úmrtnosti přímo spojeny. Demografický proces znamená, že jedinec prožívá změnu svého stavu. Každý demografický proces se projevuje demografickou událostí (Kunc a kol., 2019).

Počátky demografie lze klást již do poloviny 17. století. Britský statistik a demograf John Graunt (1620-1674), který je považován za zakladatele demografie, publikoval práci věnovanou problémům úmrtnosti. První úmrtnostní tabulky zkonstruoval na přelomu 17. a 18. století královský astronom Edmund Halley (1656-1742). Termín demografie se od konce 19. století používá ve všech světových jazycích (Kalibová a kol., 2009).

Termín populace se vymezuje jako soubor jedinců určitého živočišného druhu žijících a reprodukcujících se na vymezeném území. Dnešní lidské populace vznikly obvykle v důsledku migrací a míšení různých původních populací. Jednotlivé populace propojuje zpravidla společný jazyk, společná kultura a společné psychické založení. Dílčí populace jsou schopny tvořit samostatné etnikum, národ, či dokonce stát (Kalibová a kol., 2009).

Obyvatelstvo se definuje jako soubor lidí žijících na určitém území (státu, města, kraje apod.). Někdy se překrývá s vymezením pojmu populace, ale v zásadě se obyvatelstvo může skládat z různých populací, etnik či národů. V praxi se často užívá pojmu obyvatelstva a populace jako synonymum, protože jsou jen výjimečně k dispozici údaje za jednotlivé populace (Kalibová a kol., 2009).

3.1.1 **Prameny demografických dat**

Mezi prameny demografických dat se řadí prakticky všechny prameny běžné demografické statistiky i výsledky speciálních výběrových řízení. Hlavními prameny demografických dat jsou:

- Sčítání lidu – souborná statistická akce sběru, uspořádání, zhodnocení, analýzy a publikování vybraných demografických, ekonomických a sociálních údajů.
- Evidence přirozené měny – vyjádření procesů rození a vymírání lidských populací, tj. spojení dvou základních složek demografické reprodukce.
- Evidence migrací – informace o změnách v rozmístění obyvatelstva v závislosti na ostatních sociálních a ekonomických jevech.
- Evidence nemocnosti – ukazatele nemocnosti nelze počítat za celou populaci, neboť je úplně sledováno pouze několik závažných nemocí. Statisticky se evidují pouze poruchy zdraví či úrazy, které vyžadují léčení.
- Výběrová šetření, registry obyvatelstva, historické prameny (Kalibová, 2001).

3.2 **Demografická struktura obyvatelstva**

Dle Knausové (2008, str. 21) „*máme strukturou obyvatelstva na mysli složení obyvatelstva podle různých demografických, sociálních, ekonomických aj. znaků. Jinak řečeno, obyvatelstvo na určitém území je charakterizováno znaky, podle kterých je možné jej jako celek dále členit, strukturovat a studovat*“.

3.2.1 **Struktura obyvatelstva podle pohlaví**

Pohlaví obyvatelstva je jednou z hlavních charakteristik, která přispívá k typologii populace. Složení populace podle pohlaví patří k základním demografickým strukturám obyvatelstva. Často se tato charakteristika analyzuje společně se stavbou obyvatelstva podle věku (Kunc a kol., 2019).

Hlavním ukazatelem složení obyvatelstva podle pohlaví je index maskulinity, který udává poměr mužů v dané populaci, vyjádřen nejčastěji na 1000 žen. Opakem je index feminity. Poměr pohlaví lze také vyjádřit jako podíl mužů (žen) v celé populaci – koeficient maskulinity (feminity), znázorněný obvykle v procentech. (Vystoupil, 2004).

Pohlavní struktura se může zdát být méně důležitá, kvůli skutečnosti, že muži a ženy v populaci je v podstatě stejně. Na druhou stranu je však známo, že úmrtnost mužů je jiná,

než úmrtnost žen. Z toho vyplývá, že poměr mužů a žen v populaci se bude s věkem měnit. To lze snadno pozorovat na specifických indexech maskulinity (feminity) vypočítané pro každou věkovou skupinu zvlášť (Koschin, 2005).

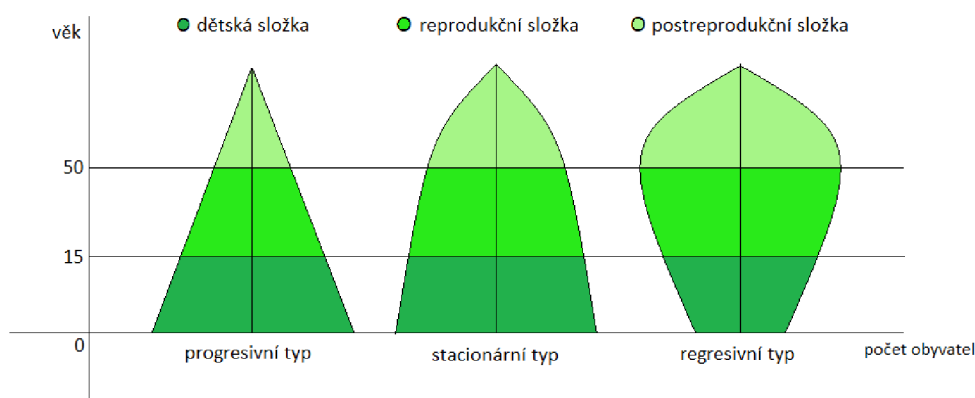
3.2.2 Struktura obyvatelstva podle věku

Podle Kalibové (2001, str. 17) „*struktura obyvatelstva podle věku je vyjádřena rozdělením celkového počtu obyvatel do jednotlivých nebo víceletých věkových skupin. Toto členění se prakticky vždy provádí odděleně pro muže a ženy*“.

Obyvatelstvo můžeme rozdělit podle věku do tří základních skupin:

- dětská složka (0-14 let),
- reprodukční složka (15-49 let),
- postreprodukční složka (nad 50 let) (Kalibová, 2001).

Obrázek 1 Typy věkových pyramid

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Nejčastěji používaným prostředkem interpretace věkové struktury obyvatelstva je tzv. věková pyramida, která v hrubých rysech naznačuje demografickou historii populace. Dle zastoupení dětské a postreprodukční složky v populaci rozlišujeme tři populační typy:

- Progresivní typ – výrazně převažuje dětská složka. Tento typ je pozorovatelný v rozvojových zemích, kde se průměrný věk pohybuje pod úrovní 30 let.
- Stacionární typ – dětská a postreprodukční složka jsou téměř v rovnováze. U tohoto typu zůstává počet obyvatel v dlouhodobém pohledu konstantní.
- Regresivní typ – dětská složka nedosahuje zastoupení složky postreprodukční a v dlouhodobém procesu dochází k snižování početního stavu populace. Tento typ

dlouhodobě zaznamenává Česká republika i většina zemí západní a severní Evropy (Kalibová, 2001).

3.2.3 Demografické stárnutí

Podle Roubíčka (1997, str. 141) „*je demografické stárnutí obyvatelstva proces změn v jeho věkové struktuře, při kterém roste podíl starého obyvatelstva v celé populaci. Jde tedy o růst podílu, nikoliv o růst počtu starých osob. Pokud růst počtu mladých osob je rychlejší než růst počtu starých osob, neznamená takový růst skutečné stárnutí*“.

Lze rozlišovat dva typy demografického stárnutí:

- Ze spodu věkové pyramidy – z důvodu snižování úrovně plodnosti se následně zpomaluje růst dětské složky v obyvatelstvu.
- Na vrcholu věkové pyramidy – v důsledku vysoké úrovně zdravotní péče se snižuje úmrtnost a roste počet starých osob v populaci (Kalibová, 2001).

Demografické stárnutí je možné měřit indexem stáří, který lze vypočítat jako poměr postprodukční složky a dětské složky obyvatelstva. Častěji se však v čitateli místo postreprodukční složky udává složka postproduktivní, která není vymezena biologickou hranicí 50 let, ale ukončením ekonomické aktivity (Toušek a kol., 2008).

3.2.4 Struktura obyvatelstva podle ekonomické aktivity

Obyvatelstvo je dále diferenciováno dle ekonomické aktivity a rozlišuje se především na obyvatelstvo ekonomicky aktivní a neaktivní. Členění je v každé zemi jiné a definice ekonomické aktivity odlišná. V České republice se za ekonomicky aktivní považují osoby podnikající a zaměstnané, hledající si práci zapsané na úřadu práce, ženy či muži na mateřské dovolené, pracující senioři, vojáci, osoby zadržované ve vazbě a ve výkonu trestu. Do ekonomicky neaktivního obyvatelstva spadají osoby, které nepracují a pracovat nechtějí nebo nemusí, důchodci pobírající jakoukoliv formu důchodu, děti do 15 let a studenti (Knausová, 2008).

Úroveň ekonomické aktivity lze zjistit pomocí poměru ekonomicky aktivních ku celkovému počtu obyvatel. Data související s ekonomickou aktivitou se získávají ze sčítání lidu (Toušek a kol., 2008).

3.2.5 Struktura obyvatelstva podle rodinného stavu

Populaci lze klasifikovat z hlediska rodinného stavu. V ČR se rodinný stav sleduje pouze na sezdaných párech, není tedy sledováno partnerské soužití. Událostmi, které ovlivňují strukturu obyvatelstva dle rodinného stavu, jsou úmrtnost, sňatečnost a rozvodovost. Obyvatelé se rozdělují na svobodné osoby, osoby ženaté či vdané, osoby rozvedené a osoby ovdovělé. Informace o rodinném stavu populace jsou zjistitelné díky sčítání lidu (Koschin, 2005).

3.2.6 Struktura obyvatelstva podle vzdělání

Diferenciace populace z hlediska sociálně-kulturních kritérií souvisí mimo jiné s rozdělením obyvatelstva dle vzdělání. Historicky bylo vzdělání pouze privilegiem vládnoucí vrstvy. S postupem času byl však přístup ke vzdělání snadnější a docházelo k zakládání škol a univerzit. V dnešní době je právo na vzdělání, jedním ze základních práv českého občana (Koschin, 2005).

Český statistický úřad člení občany podle nejvyššího dosaženého vzdělání do několika kategorií:

- bez vzdělání,
- neukončené základní vzdělání,
- základní vzdělání,
- střední včetně vyučení (bez maturity),
- úplné střední všeobecné a odborné,
- nástavbové studium,
- vyšší odborné vzdělání,
- bakalářské, magisterské a doktorské (ČSÚ, 2011).

3.3 Základní demografické ukazatele

3.3.1 Porodnost

Termín porodnost označuje proces, který má vliv na celkovou změnu počtu obyvatelstva, souvisí tedy s populačním růstem. Míra porodnosti je poměr počtu živě narozených dětí ke střednímu stavu obyvatelstva. Výsledkem jsou hodnoty v promile, které jsou typicky zobrazovány za roční období (Roubíček, 1997).

Dle Kalibové (2001, str. 27) „úroveň porodnosti závisí zejména na plodivosti neboli fekunditě, což je schopnost muže a ženy родit děti. Její výsledný efekt, vyjádřený počtem narozených dětí, se označuje plodnost neboli fertilita. Počet dětí, který se určitému páru narodí, závisí nejen na jeho plodivosti, ale i na jeho reprodukčním (demografickém) chování. Úroveň porodnosti je ovlivněna i populační politikou státu, i když v tomto případě obvykle pouze krátkodobě“.

Narozené děti se klasifikují podle různých znaků. Primárně se třídí podle pohlaví. Na základě rodinného stavu matky v době porodu se rozlišují na děti manželské a nemanželské (třídění dle legitimacy). Klasifikovat lze narozené dle zralosti plodu na donošené či nedonošené děti a zralé či nezralé. Dle projevu či neexistence známek života se novorozeňata dělí na živě a mrtvě narozené (třídění dle vitality). U živě narozených se dále sleduje jejich pořadí (Koschin, 2005).

3.3.2 Úmrtnost

Úmrtnost patří spolu s porodností ke dvěma základním složkám demografické reprodukce. Úmrtnost nebo mortalita je hromadný jev, který lze jinak označit jako ukončení lidského života. Úroveň a vývoj úmrtnosti jsou důsledkem vývoje nemocnosti, a také důsledkem kvality životních podmínek a způsobu života (Kalibová, 2001).

Důležitým ukazatelem mortality je hrubá míra úmrtnosti, která se vypočítá jako poměr součtu počtu zemřelých určité věkové skupiny ke střednímu stavu obyvatelstva ve sledovaném období (Pavlík a kol., 1986).

Kalibová (2001, str. 21) tvrdí, že „hrubá míra úmrtnosti přestává být objektivním ukazatelem vývoje intenzity úmrtnosti, dochází-li např. k zvyšování podílu starých osob v populaci. Z uvedeného vyplývá, že hmu se nehodí pro mezinárodní srovnání populací. K eliminaci vlivu věkové struktury se používá metoda standardizace“.

Dalším klíčovým ukazatelem je kojenecká úmrtnost. Ta poskytuje informace ohledně zdravotního stavu populace, jeho životní úroveň a také přispívá k určení kvality zdravotnictví. Jednoduše lze říct, že čím nižších hodnot dosahuje kojenecká úmrtnost, tím vyspělejší země je. Tento ukazatel je velmi často používaný při mezinárodním srovnání (Löster a kol., 2009).

K celkovému zachycení úmrtnosti se používají úmrtnostní tabulky, které nejpřesněji vyjadřují intenzitu úmrtnosti zkoumané populace. Za pomoci těchto tabulek lze dále zjistit střední délku života (Kalibová a kol., 2009).

3.3.3 Potratovost

Termín potratovost jako demografický proces je velmi úzce spjat s porodností a úmrtností. Potratovost je speciálním úmrtím plodu, kdy plod zemře v období od početí do takového vývojového stádia, než je plod považován za dítě, tj. 28. týden těhotenství, pokud porodní hmotnost plodu není vyšší než 1 000 g, nebo pokud se narodí živý plod o hmotnosti nižší než 500 g, který nepřežije 24 hodin (Duková a kol., 2013).

Potraty lze v zásadě rozlišovat na tři typy:

- samovolný potrat – spontánní,
- interrupce – umělé přerušování těhotenství,
- ostatní – například kriminální případy, či ukončení mimoděložního těhotenství (Koschin, 2005).

Za důležitý ukazatel související s potratovostí se považuje hrubá míra potratovosti, definovaná jako počet všech potratů na 1000 obyvatel středního stavu (Duková a kol., 2013).

3.3.4 Sňatečnost

Demografie se zabývá studiem rodin monogamních, jejichž základem je jeden pár dvou jedinců různého pohlaví. Sňatečnost se definuje jako proces formování neboli uzavírání sňatků na základě zákonem daných podmínek. Sňatek mohou uzavírat pouze osoby svobodné, rozvedené nebo ovdovělé, osoby starší osmnácti let (výjimkou mohou být odůvodněné případy, např. vzhledem k těhotenství partnerky) a osoby bez příbuzenského vztahu až do určitého stupně pokrevnosti (v ČR nemůže být uznán sňatek mezi předky a potomky a mezi sourozenci) (Kalibová, 2001).

Uzavírání manželství se rozumí demografická událost, která je opakovatelného charakteru, přičemž nemusí nastat u každého. Tím se odlišuje od narození a úmrtí. Sňatečnost má podpůrný význam pro porodnost (Knausová, 2008).

Nejjednodušším ukazatelem intenzity sňatečnosti je hrubá míra sňatečnosti, která se vyjadřuje v promile a udává celkový počet sňatků na 1000 obyvatel středního stavu za jeden kalendářní rok. Počet uzavíraných manželství je závislý na velikosti souboru sňatku schopného obyvatelstva a jeho rozdělení podle pohlaví a věku. Historicky zajímavou roli zde hraje index sezónnosti uzavírání sňatků (Vystoupil a kol., 2004).

3.3.5 Rozvodovost

Kalibová (2001, str. 32) definuje rozvodovost jako: „*zákonný způsob zániku monogamního manželství. K rozpadu však může dojít nejen rozvodem, ale i úmrtím jednoho či obou partnerů. V úvahu je třeba brát i skutečnost, že počet statisticky zjištěných rozvedených manželství je nižší než počet rozpadlých manželství, neboť ve statistice nejsou zachycena manželství, která již de facto neexistují, ale nejsou rozvedena*“.

Rozvod také můžeme chápat jako významnou událost v životě lidí, neboť jeho důsledky nejsou zanedbatelné. Rozvod může mít nepříznivý vliv na stabilitu rodiny, může narušit výchovu dětí, může dojít ke změně ekonomického a sociálního postavení členů původní rodiny, ke změně způsobu života nebo zaměstnání. Výsledkem rozvodu jsou tzv. neúplné rodiny, které se při rostoucím počtu stávají závažným problémem ve společnosti (Kunc a kol., 2019).

I přes to, že je rozvod vnímán jako negativní věc, přináší pár pozitiv pro demografii. Rozvod může mít zásluhu na zvýšení porodnosti, jelikož rozvedení jedinci mohou mít snahu založit novou rodinu s novým partnerem (Kalibová a kol., 2009).

Za základní ukazatel rozvodovosti se považuje hrubá míra rozvodovosti, definovaná jako podíl počtu všech rozvodů na 1000 obyvatel středního stavu v ročním vymezení (Kalibová, 2001).

3.3.6 Migrace

Koschin (2005, str. 89) tvrdí, že „*migrace označuje jednak proces stěhování, tj. proces přibývání či ubývání populace, jednak atribut populace, který bychom mohli označit jako „stěhovavost“, jednak samotný jev přestěhování*“.

Migrace je brána za nejvýznamnější složku územních pohybů, protože pouze jejím důsledkem vznikají trvalé změny v prostorovém rozmístění obyvatelstva. Lze ji posuzovat ze dvou směrů, a to z hlediska, které migrant opouští – emigrace, vystěhování, a z hlediska místa, na které migrant směřuje – imigrace, přistěhování. Dalším pojmem je reemigrace, která označuje návrat emigrantů zpět do původního místa (Kalibová a kol., 2009).

Nejjednodušším ukazatelem migračního pohybu je hrubá míra migrace neboli objem migrace, která se vypočítá jako součet osob, které se tohoto pohybu účastní. Hrubá míra emigrace (imigrace) je podíl počtu emigrantů (imigrantů) ke střednímu stavu obyvatelstva vyjadřovaný v promile (Kunc a kol., 2019).

Důvody občanů pro změnu trvalého pobytu jsou různé. Často bývají uváděny důvody bytové, zdravotní, rodinné (partnerské), změna zaměstnání aj. Důvody migrace odráží regionální rozdíly v životních podmínkách (Knausová, 2008).

Migraci lze rozdělit na několik typů:

- dle délky
 - stálá
 - polostálá – na několik let (zahraniční pracovníci)
 - sezónní – na několik týdnů, měsíců (studenti VŠ)
 - denní – dojíždějící (za prací, školou)
- dle umístění
 - vnitřní – v rámci jednoho státu
 - vnější (mezinárodní) – za hranice státu
- dle dobrovolnosti
 - dobrovolná – za lepšími podmínkami
 - vynucená – politické důvody
- dle směru migrace
 - vylidňování venkova – ve většině rozvojových zemí
 - vylidňování města – velká města v řadě zemí Evropy
 - regionální (Kunc a kol., 2019).

3.4 Politiky ovlivňující demografický vývoj

3.4.1 Populační politika

Populační politika je nástroj, pomocí kterého je dosahováno populačního optima, tedy optimálního počtu, za daných podmínek. K dosažení svého cíle využívá opatření, týkající se oblasti sociální, ekonomické, právní, administrativní a zdravotní. Realizace zmíněných opatření vede k ovlivňování populačního vývoje a nejčastěji probíhají prostřednictvím podpor ve formě materiální, vzdělávací, peněžité, psychologické atd. (Kalibová, 2001).

Na populační politiku lze nahlížet dvěma způsoby, z pohledu užšího a širšího. V užším smyslu dochází k přijetí opatření, jejichž cílem je působit na demografickou reprodukci, rozmístění obyvatelstva či migraci. Zjednodušeně se jedná o politiku státu, která ovlivňuje základní demografické procesy, a to porodnost a úmrtnost (Rabušic, 2001).

Populační politika se z části překrývá s politikou natalitní, jejímž cílem je regulace porodnosti. Pokud se tyto regulace soustředí na zvýšení populačního růstu, hovoří se o pronatalitní politice. Základní nástroje využívané v pronatalitní politice mají za úkol vytvořit lepší výchozí pozici pro plánování založení rodiny. Může jimi být například bezplatná prenatální vyšetření, celková zdravotní péče o matku a dítě, placená mateřská a rodičovská dovolená či slevy na daních pro rodiny (Rabušic, 2001).

Opakem pronatalitní politiky je politika protinatalitní, která se zaměřuje na omezení plození většího počtu dětí. Prostředkem k dosažení takového cíle může být například podpora sterilizace nebo krácení finančních příspěvků na děti vyšších pořadí. Praxi se tato politika příliš nevyskytuje. Příkladem je Čína, kde byla tato politika zavedena jako tzv. „politika jednoho dítěte“ (Kalibová, 2001).

V širším pojetí je do populační politiky zahrnuta celková sociální, hospodářská a jiná politika vlády, která přímo či nepřímo ovlivňuje demografické proměnné (Loužek, 2004).

3.4.2 Sociální politika

Sociální politika se primárně soustředí na člověka, na rozvoj jeho osobnosti a kvalitu jeho života. Jejím hlavním cílem je vytvářet příznivé podmínky pro rozvoj jedinců a sociálních skupin. Dále také ovlivňuje názory a chování lidí a díky tomu vytváří dynamiku a charakter společnosti (Krebs a kol., 2015).

V širším spektru lze sociální politiku vnímat jako jednání státu a dalších působících institucí a subjektů, pomocí kterých je ovlivňována sociální sféra společnosti. Jedná se především o zajištění důstojných podmínek pro život a poskytnutí rovnocenných příležitostí pro každého občana dané země (Duková a kol., 2013).

Užší pojetí soustředí svá opatření zejména na oblast nezaměstnanosti, mzdového vývoje, sociální ochrany a sociálního zabezpečení zahrnující podporu ve stáří, v nemoci, v invaliditě, v hmotné nouzi či podporu na dítě (Duková a kol., 2013).

Sociální politiku lze rozdělit na aktivní a pasivní. Aktivní strategie usiluje o zabránění výskytu sociálních problémů a podporuje preventivní opatření. Naopak pasivní sociální politika reaguje na již existující společenské problémy a usiluje zmírnění jejich dopadů (Duková a kol., 2013).

Dnešní evropské státy plní tyto základní sociální funkce:

- ochranná funkce – cílem je zmírnit nebo odstranit důsledky sociálních situací, které již nastaly,

- rozdělovací a přerozdělovací funkce – zakládá se na rozdělování důchodů, začleňování lidí do společnosti a přerozdělování prostředků, podmínek a předpokladů sloužících k osobnímu rozvoji,
- homogenizační funkce – vyrovnává rozdíly životních podmínek jedinců či sociálních skupin, příkladem je možnost vzdělání, možnost pracovat, možnost péče o zdraví atd.,
- stimulační funkce – podporuje jedince k žádoucímu sociálnímu jednání, a to hlavně v ekonomické oblasti,
- preventivní funkce – předchází nepříjemným situacím a škodám na zdraví, snaží se odstranit příčiny sociálních situací jako je nezaměstnanost, chudoba, alkoholismus či kriminalita (Krebs a kol., 2015).

3.4.3 Rodinná politika

Rodina je základní a nejmenší sociální jednotka společnosti. Významnými společenskými funkcemi, které rodina plní, jsou funkce biologické, sociální, ekonomická a výchovné (Šotkovský, 1996).

Rodinná politika představuje soubor činností a opatření prováděné státem, které jsou zaměřené na oblast ekonomie, práva či sociální oblast. Hlavním cílem je podpora rodinného života a zlepšení životních podmínek rodin. Rodiny mohou být podporovány buď přímo nebo nepřímo (Krebs a kol., 2015).

Přímá podpora rodin probíhá prostřednictvím příspěvků, které se odvíjí od výše příjmů dané rodiny, jimiž jsou například příspěvek na dítě, porodné či příspěvek na bydlení, ale i prostřednictvím dávek, které se od výše příjmu neodvíjí, např. rodičovský příspěvek. Za nepřímou podporu rodin se považují daňová opatření v podobě snižování daňového zatížení (Krebs a kol., 2015).

3.4.4 Migrační politika

V porovnání s ostatními politikami Evropské unie je migrační politika jedna z nejmladších. V roce 1999 se stala díky podepsání Amsterodamské smlouvy součástí prvního pilíře. Od té doby je migrační politika jednou z nejrychleji se rozvíjejících se politik a EU prohlásila problematiku migrace za jeden z hlavních okruhů svého zájmu (mvr.cz, 2023).

Od vstupu migrační politiky do povědomí došlo ke změně jejích cílů. Evropská unie se přestala orientovat pouze na omezení nelegálních forem migrace, jakými je například obchod s lidmi, převaděčství či nucená práce, začala se ale zaměřovat na využívání výhod plynoucích z migrace legální. Těmito přínosy je využívání zahraniční kvalifikované pracovní síly, které vede k ekonomické prosperitě Evropské unie. Na základě toho vznikl tzv. „globální přístup k migraci“, jehož cílem je podpoření spolupráce se zeměmi třetího světa. Toto dalo vzniknout „modrým kartám“, které opravňují cizince k pobytu a zároveň výkonu zaměstnání vyžadující vysokou kvalifikaci bez zvláštního pracovního povolení (mvcr.cz, 2023).

Migrace má na Českou republiku vliv jak ze společenské, tak i z ekonomické oblasti. Se vstupem, pobytem a integrací cizinců na území České republiky se pojí jisté pozitivní důsledky pro české občany, ale i negativní. Migrační politika České republiky je součástí společných politik Evropské unie, a proto musí v problematice migrační politiky fungovat jako jednotný funkční celek (mvcr.cz, 2023).

Dle Ministerstva vnitra České republiky (mvcr.cz, 2023): *„zásady migrační politiky formulují priority České republiky v oblasti migrace, integrace a mezinárodní ochrany, a reagují tak na současnou diskuzi k těmto tématům a potřebu jasně vyjádřit postoje České republiky. Zároveň si kladou za cíl otevřít diskuzi a dále posílit informovanost jak odborné, tak širší veřejnosti o otázkách migrace“.*

Podle Ministerstva vnitra České republiky (mvcr.cz, 2023) jsou zásady definovány v této podobě:

„Česká republika:

- 1. dostojí povinnosti zajistit občanům v rámci své migrační politiky klidné soužití s cizinci a díky účinné integraci zabrání vzniku negativních sociálních jevů.*
- 2. zajistí bezpečnost svých občanů a efektivní vymocování práva v oblasti nelegální migrace, návratové politiky a organizovaného zločinu spojeného s převaděčstvím a obchodováním s lidmi.*
- 3. dostojí svým závazkům v oblasti azylu a zajistí flexibilní kapacity svého systému.*
- 4. posílí aktivity s cílem pomoci uprchlíkům v zahraničí a s tím související prevenci dalších migračních toků, včetně podpory rozvoje zemí při zvládnutí migračních krizí.*
- 5. bude prosazovat udržení výhod volného pohybu osob v rámci Evropské unie a v schengenském prostoru.*

6. *podpoří legální migraci, která je pro stát a jeho občany přínosná tak, aby Česká republika mohla pružně reagovat na potřeby svého pracovního trhu i reflektovat dlouhodobé potřeby státu.*
7. *dostojí mezinárodním a evropským závazkům v oblasti migrace a aktivně se zapojí do celoevropských debat a hledání společných řešení“.*

Na základě těchto zásad Ministerstvo vnitra ČR, v součinnosti s ostatními ministerstvy, uvedlo migrační strategii České republiky, v rámci které dále definuje cíle, kterých chce vláda České republiky v daných oblastech dosáhnout jak na národní úrovni, tak na úrovni Evropské unie. Dále také určuje konkrétní nástroje, které k tomu plánuje aplikovat (mvcr.cz, 2023).

4 Vlastní práce

Analytická část bakalářské práce se zabývá vývojem vybraných demografických ukazatelů v celé České republice, s důrazem na situaci v krajích s velkou změnou migrace mezi obdobími 2000-2004 a 2018-2022 (tj. jedna generace). Veškeré údaje jsou sledovány v časovém období od roku 2000 do roku 2022 a zahrnují jak vnitřní, tak mezinárodní migraci. V prvním kroku řešení byly vybrány dva kraje s nejvyšším rozdílem míry imigrace mezi roky 2000-2004 a 2018-2022 a jeden kraj s nejvyšším rozdílem míry emigrace. U těchto vybraných krajů byly posuzovány tendence ve vývoji počtu obyvatel, ve vývoji počtu přistěhovalých a vystěhovalých a byla zkoumána struktura migrantů dle pohlaví a věku a směr migrace.

4.1 Změny migrace v krajích ČR

Tabulka 1 Rozdíl míry migrace, míry imigrace a míry emigrace v krajích ČR mezi roky 2000-2004 a 2018-2022

	Rozdíl míry imigrace v procentních bodech	Rozdíl míry emigrace v procentních bodech	Rozdíl míry migrace v procentních bodech
Hlavní město Praha	2,31	0,530	2,84
Středočeský kraj	1,06	0,111	1,18
Jihočeský kraj	0,73	0,114	0,85
Plzeňský kraj	1,41	0,054	1,46
Karlovarský kraj	0,73	0,070	0,66
Ústecký kraj	0,47	0,155	0,63
Liberecký kraj	0,77	0,098	0,87
Královéhradecký kraj	0,70	0,103	0,80
Pardubický kraj	1,00	0,134	1,14
Kraj Vysočina	0,66	0,116	0,77
Jihomoravský kraj	0,89	0,101	0,99
Olomoucký kraj	0,48	0,120	0,60
Zlínský kraj	0,44	0,087	0,53
Moravskoslezský kraj	0,41	0,127	0,54

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Průměrná migrace byla sledována v jednotlivých krajích České republiky v období 2000-2004 a 2018-2022. Největší změna míry migrace mezi těmito obdobími, znázorněná v tabulce č.1, nastala v Hlavním městě Praha, a to rozdílem 2,84 procentních bodů. Tento kraj zaznamenal také největší změnu míry emigrace a míry imigrace. Druhým krajem v pořadí nejvyšší změny míry imigrace je kraj Plzeňský, který vykazuje rozdílnost

1,41 procentního bodu. Naopak druhou největší změnu ukazatele míry emigrace zaznamenal kraj Ústecký se skutečným rozdílem 0,155 procentních bodů.

Dále bude práce zaměřena na demografickou analýzu Hlavního města Prahy, Plzeňského kraje a Ústeckého kraje. Výsledné relativní ukazatele budou porovnávány vzájemně mezi kraji a s vypočítanými údaji o celé České republice.

4.2 Vývoj celkového počtu obyvatel

Tato část práce bude zaměřena na vývoj změn celkového počtu obyvatel v České republice, v Hlavním městě Praha a v Plzeňském a Ústeckém kraji v letech 2000-2022.

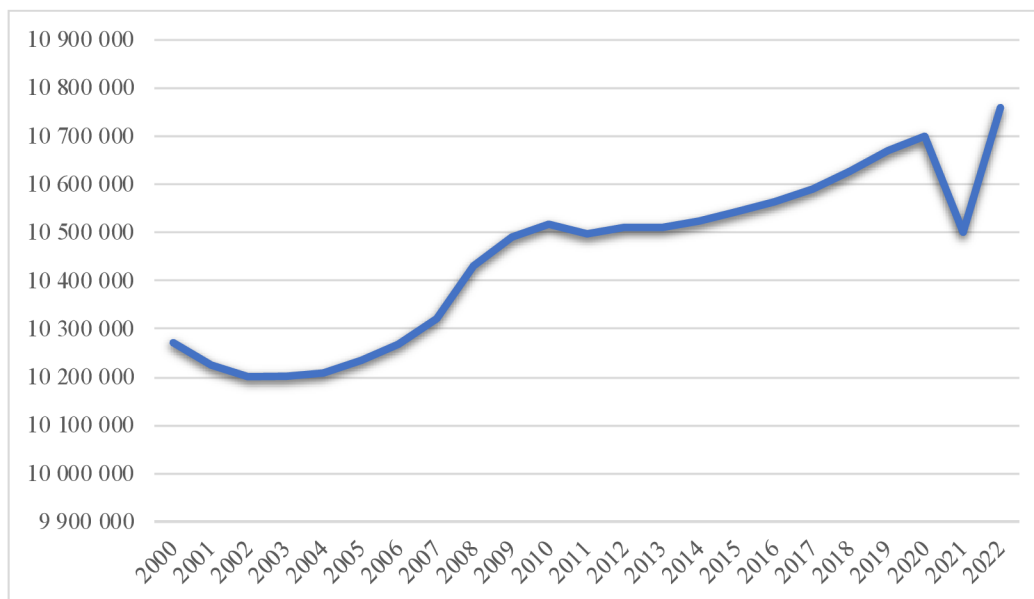
4.2.1 Vývoj počtu obyvatel v České republice

V roce 2000 žilo v České republice 10 272 503 obyvatel (příloha č.1). Z grafu č.1 je patrné, že v dalších letech se s určitými výkyvy počet obyvatel postupně zvyšoval až na konečnou hodnotu 10 759 525 osob v roce 2022. Během 23 let došlo k navýšení o 487 022 obyvatel. Podle relativní změny počtu obyvatel k bázi (rok 2000), vyjádřené bazickým indexem, došlo k nárůstu počtu obyvatel o 4,74 % (příloha č.1). Z grafu č.1 lze vyčíst, že celkový počet obyvatel v České republice má dlouhodobě rostoucí tendenci, objevují se zde ale jisté odchylky v podobě poklesu.

K prvnímu zaznamenanému poklesu došlo během let 2001 a 2002. Dle hodnot první difference nastalo snížení o 71 729 obyvatel. Tento pokles byl pravděpodobně důsledkem nižší porodnosti a nižší migrace občanů ze zahraničí. Menší výkyv byl zaznamenán také v roce 2011, kdy podle hodnot první difference počet obyvatel poklesl o 20 575 osob. Toto snížení lze odůvodnit působením podobných faktorů jako o dekádu dříve.

Nejvýraznější úbytek během sledovaného období nastal v roce 2021. Podle hodnot první difference došlo k poklesu oproti minulému roku o 199 305 obyvatel. Toto snížení bylo zapříčiněno především pandemií COVID-19. V důsledku této pandemie se zvýšila úmrtnost a kvůli ekonomické nejistotě a změnám v sociálních podmínkách došlo k ovlivnění porodnosti. Omezení pohybu a uzavření hranic ovlivnilo migrační toky a ekonomické dopady pandemie působily na rozhodnutí lidí zůstat v zemi či odejít.

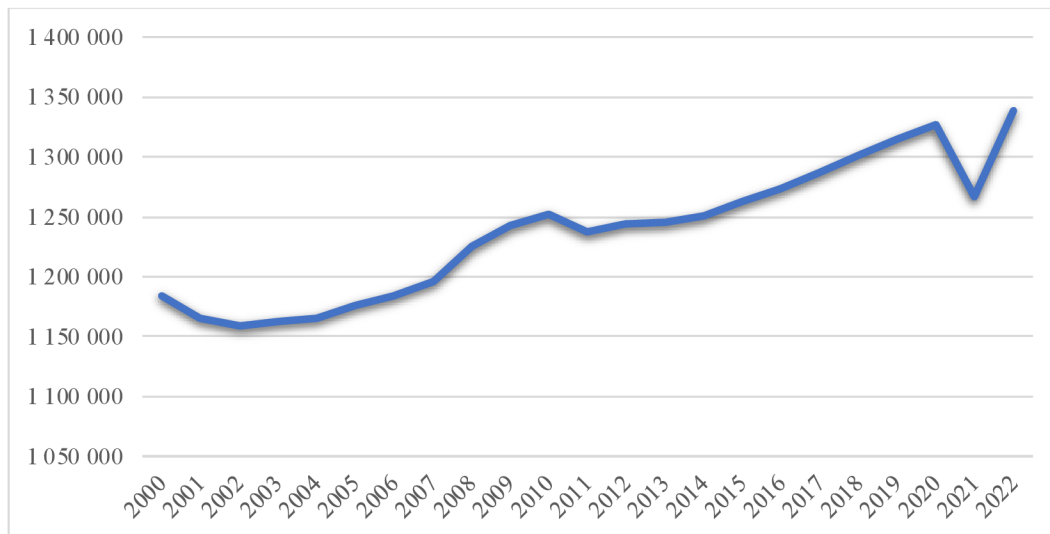
Graf 1 Vývoj celkového počtu obyvatel České republiky v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.2.2 Vývoj počtu obyvatel v Hlavním městě Praha

Graf 2 Vývoj celkového počtu obyvatel Hlavního města Prahy v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

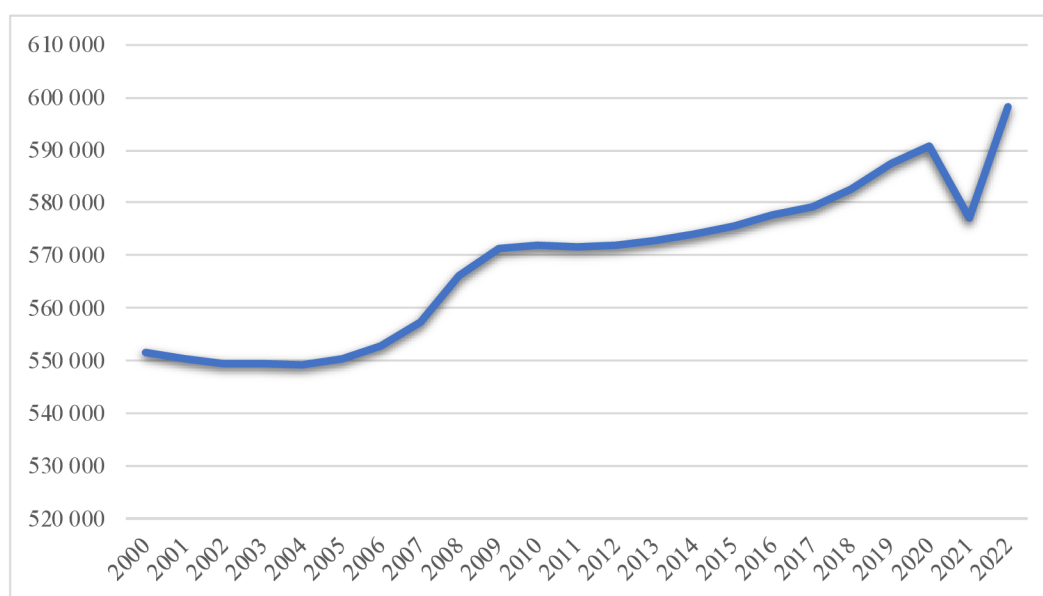
Vývoj celkové populace Hlavního města Prahy za posledních 23 let, znázorněný v grafu č.2, měl obdobný trend jako vývoj populace celé České republiky. V roce 2000 žilo v hlavním městě 1 183 900 obyvatel (příloha č.2).

V následujících dvou letech počet obyvatel mírně klesal, konkrétně o 25 100 občanů. Dále začal počet obyvatel rychleji růst, až se tato tendence zastavila v roce 2011. Podle

hodnoty první absolutní difference došlo v tomto roce k poklesu o 13 783 obyvatel. Snížení počtu obyvatel v obou těchto období má za příčinu nižší porodnost a snížená migrace ze zahraničí. Podstatnější výkyv nastal v roce 2021 v důsledku již zmíněné pandemie COVID-19, která způsobila úbytek o 60 099 osob. V roce 2022 populace činila 1 338 530 obyvatel a za celé sledované období vzrostla o 154 630 obyvatel, podle hodnoty bazického indexu tedy o 13,06 %.

4.2.3 Vývoj počtu obyvatel v Plzeňském kraji

Graf 3 Vývoj celkového počtu obyvatel Plzeňského kraje v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Celková populace Plzeňského kraje měla od počátku sledovaného období rostoucí trend, znázorněný v grafu č.3, který má podobnou tendenci jako vývoj v České republice. V roce 2000 bylo v tomto kraji 551 650 obyvatel (příloha č.3).

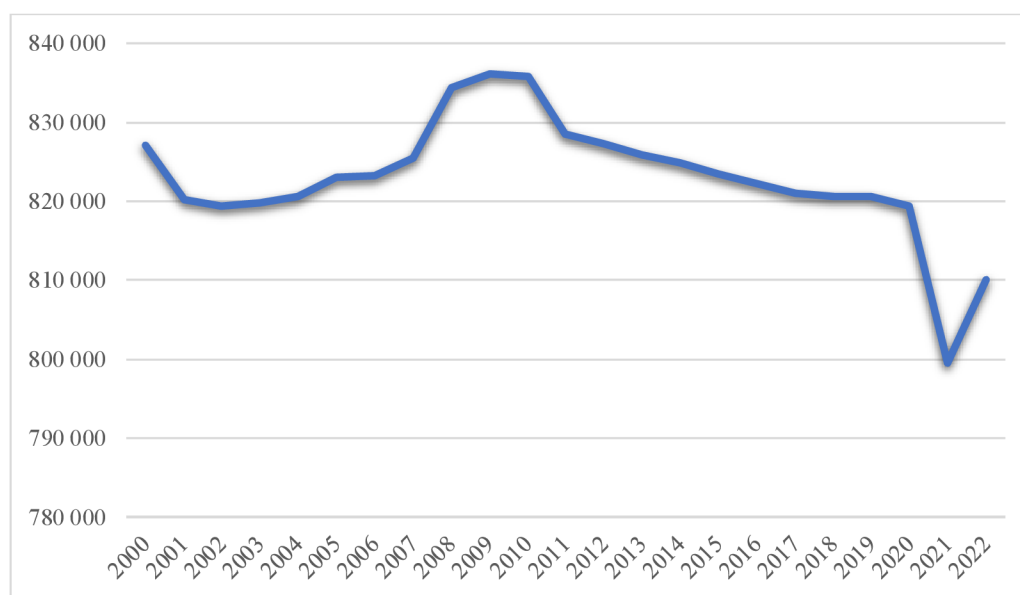
Od začátku zkoumaného období až do roku 2004 počet obyvatel klesal, dohromady o 2 434 obyvatel. To bylo způsobeno nízkou porodností a nízkou mírou imigrace. Následovalo období rychlejšího růstu, které se v roce 2011 opět zlomilo a počet obyvatel v tomto roce poklesl dle hodnoty první absolutní difference o 526 osob. Poslední a zároveň nejvýraznější výkyv se vyskytl opět v roce 2021, kdy byl počet obyvatel významně ovlivněn pandemií COVID-19 a jejími důsledky. První absolutní difference ukazuje pokles o 13 699 obyvatel. V roce 2022 žilo v Plzeňském kraji 598 258 obyvatel. Celková populace tohoto kraje se ve zkoumaném období zvýšila dle hodnoty bazického indexu o 8,45 % oproti roku 2000, což činí 46 608 obyvatel.

4.2.4 Vývoj počtu obyvatel v Ústeckém kraji

Vývoj populace Ústeckého kraje od roku 2000 do roku 2022, vyobrazený v grafu č.4, měl kolísavý charakter trendu a od tendence vývoje populace celé České republiky se výrazně liší. Z dlouhodobého hlediska je trend klesající. V roce 2000 bylo v Ústeckém kraji zaznamenáno 826 992 obyvatel (příloha č.4).

Nejvyššího počtu obyvatel dosáhl tento kraj v roce 2009 s konkrétní hodnotou 836 128 obyvatel. Naopak nejméně populace a zároveň nejvýraznějšího poklesu dosáhl kraj v roce 2021 kvůli pandemii COVID-19, která významně zasáhla do životů mnoha lidí. Populace se v tomto roce dle hodnoty první absolutní diference snížila o 19 981 obyvatel. Snižující se tendence vývoje počtu obyvatel v dlouhodobém období lze vysvětlit několika různými faktory, mezi které patří ekonomické podmínky, jako je dostupnost zaměstnání a sociální stabilita, dále kolísání porodnosti a úmrtnosti, ale také zahraniční migrace. Celkový počet obyvatel Ústeckého kraje se během sledovaného období snížil o 16 885 osob, což činí 2,04 % z původního počtu.

Graf 4 Vývoj celkového počtu obyvatel Ústeckého kraje v letech 2000-2022 (počet osob)

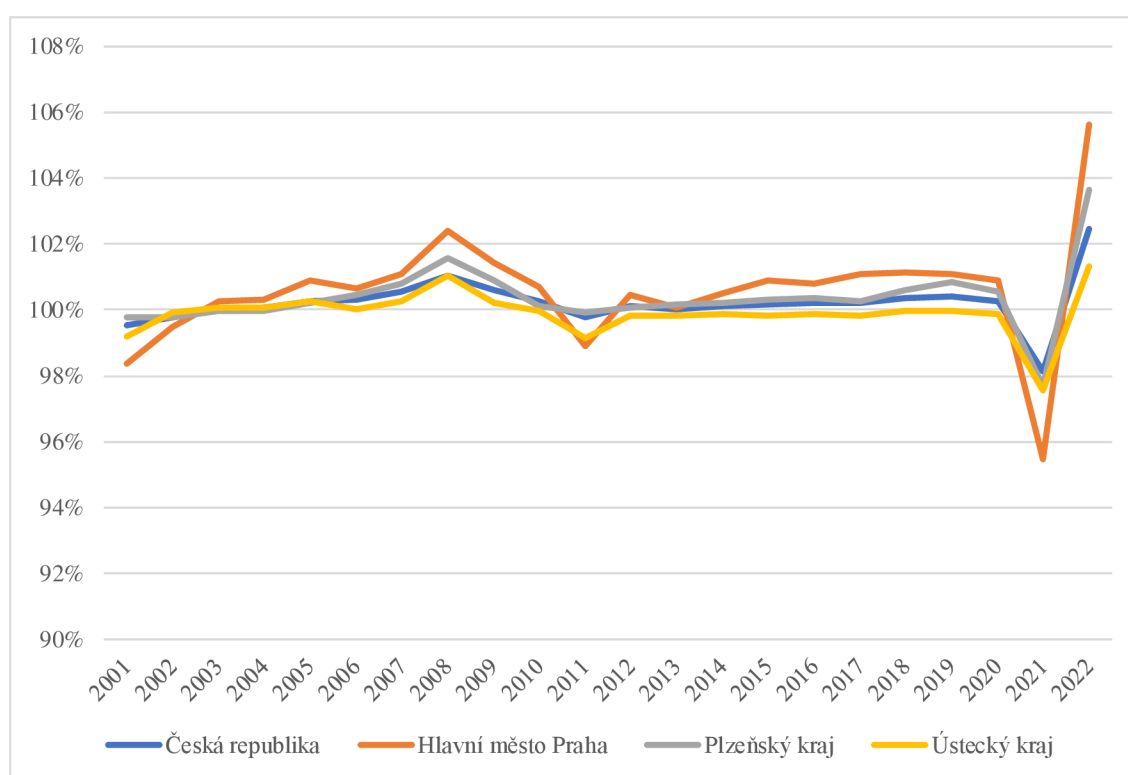
Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.2.5 Porovnání relativní změny počtu obyvatel mezi kraji

V grafu č.5 je znázorněna relativní změna počtu obyvatel vyjádřena tempem růstu v České republice a ve třech pozorovaných krajích. Česká republika jako celek se vyznačuje středně rychlým růstem obyvatelstva, který je ovlivněn faktory jako migrační toky,

porodnost a úmrtnost. Hlavní město Praha, jako ekonomicky významné a atraktivní centrum, často vykazuje dynamiku růstu větší než celá země, což je zčásti dáno přílivem nových obyvatel v reakci na rozvoj pracovních příležitostí a životního standardu. Plzeňský kraj, s prosperujícím průmyslem a ekonomickou stabilitou, má konzistentní mírný růst, zatímco v Ústeckém kraji, který čelil historickým transformacím v průmyslu, došlo k variabilitě tempa růstu v závislosti na socioekonomických výzvách a proměnách v regionu. V celkovém shrnutí všechny tři pozorované kraje vykazují, až na malé rozdíly, obdobnou tendenci tempa růstu počtu obyvatel jako celá Česká republika.

Graf 5 Tempo růstu počtu obyvatel v ČR, Hlavním městě Praha a v Plzeňském a Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.2.6 Predikce vývoje počtu obyvatel pro Hlavní město Praha

Pro výpočet budoucího vývoje počtu obyvatel v hlavní městě Praha byla vybrána lineární funkce ve tvaru:

$$y' = 1144127 + 7770,73t$$

a byla zvolena na základě vysoké hodnoty indexu determinace, $I^2 = 0,9013$, který naznačuje, že zvolená funkce vystihuje vývoj počtu obyvatel z 90,13 %.

Tabulka 2 Bodový a intervalový odhad počtu obyvatel Hlavního města Prahy pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)

Rok	Bodový odhad	Intervalový odhad ($\alpha = 0,05$)	
		Dolní mez	Horní mez
2023	1 340 584	1 299 301	1 381 867
2024	1 348 331	1 292 763	1 403 899
2025	1 356 078	1 289 187	1 422 969

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Tabulka č.2 zobrazuje výsledné hodnoty bodového a intervalového odhadu počtu osob. Pro rok 2023 bodový odhad činí 1 340 584 obyvatel, tedy o 2 054 osob více než v předchozím roce. Intervalový odhad s 95% pravděpodobností předpovídá, že v roce 2023, by v hlavním městě mělo žít od 1 299 301 do 1 381 867 osob. Na konci roku 2024 se očekává meziroční růst počtu obyvatel na celkových 1 348 331 osob. Dolní mez je odhadována na 1 292 763 osob a horní mez na 1 403 899 osob. Pro poslední predikovaný rok, 2025, je bodový odhad počtu obyvatel v Praze 1 356 078 osob a intervalový odhad v rozmezí od 1 289 187 do 1 422 969 obyvatel. Všechna tři predikovaná období svým bodovým i intervalovým odhadem předpokládají celkový přírůstek počtu obyvatel.

4.3 Vývoj imigrace

Imigrace neboli přistěhovalectví má za cíl usadit se v určitém regionu natrvalo nebo na delší dobu. Může být motivována různými faktory, jako je hledání lepších pracovních příležitostí, únik před politickým nebo ekonomickým nepokojem, sjednocení s rodinou nebo vzdělávací a kulturní možnosti.

4.3.1 Vývoj imigrace v České republice

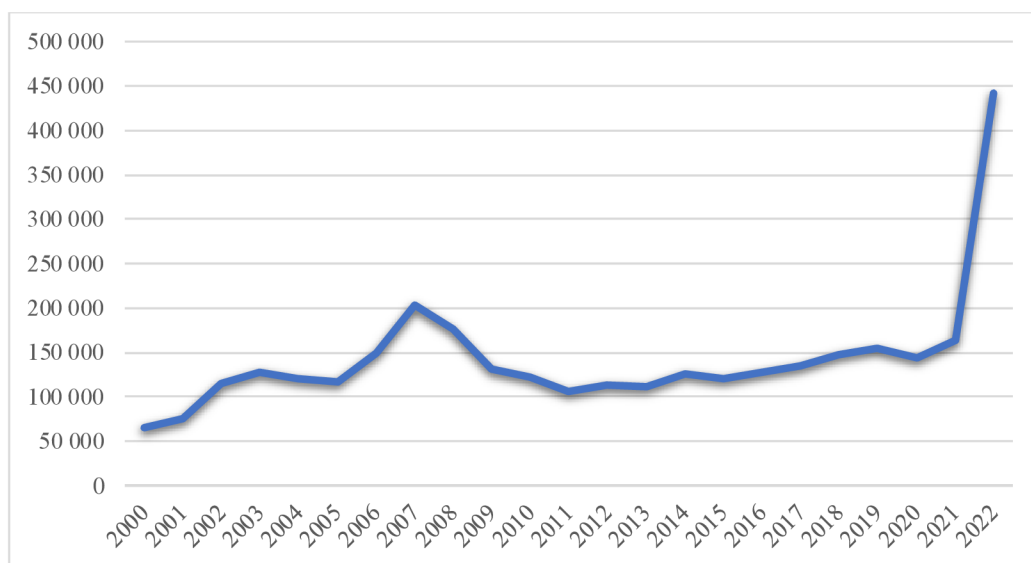
Vývoj přistěhovalectví do České republiky, který je zobrazený v grafu č.6, je až na několik výrazných výkyvů poměrně konstantní, z dlouhodobého hlediska má však rostoucí

charakter. Nejméně imigrantů bylo hned na počátku sledovaného období, v roce 2000, kdy se do České republiky přistěhovalo 65 135 osob (příloha č.5).

V letech 2006-2008 se počet přistěhovalých zvýšil a v roce 2007 překročil hranici 200 000 imigrantů. Tato odchylka byla způsobena především otevřením pracovního trhu pro občany nových členských států Evropské unie, mezi které se řadilo například Polsko, Slovensko či Maďarsko. Tato situace umožnila občanům těchto zemí legálně pracovat v České republice bez omezení a mnoho lidí využilo této příležitosti a přistěhovalo se za práci a lepšími ekonomickými podmínkami.

Nejvýraznějším výkyvem byl vysoký nárůst přistěhovalých osob v roce 2022, kdy počet imigrantů činil 441 902 osob. Dle hodnot první absolutní diference se počet přistěhovalých zvýšil oproti minulému roku o 277 472 osob, což je vyjádřené bazickým indexem 6,8krát více oproti roku 2000. Toto odchylení lze vysvětlit hlavně ruskou invazí na Ukrajinu, která zapříčinila obrovský příliv uprchlíků z Ukrajiny.

Graf 6 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v České republice v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.3.2 Vývoj imigrace v Hlavním městě Praha

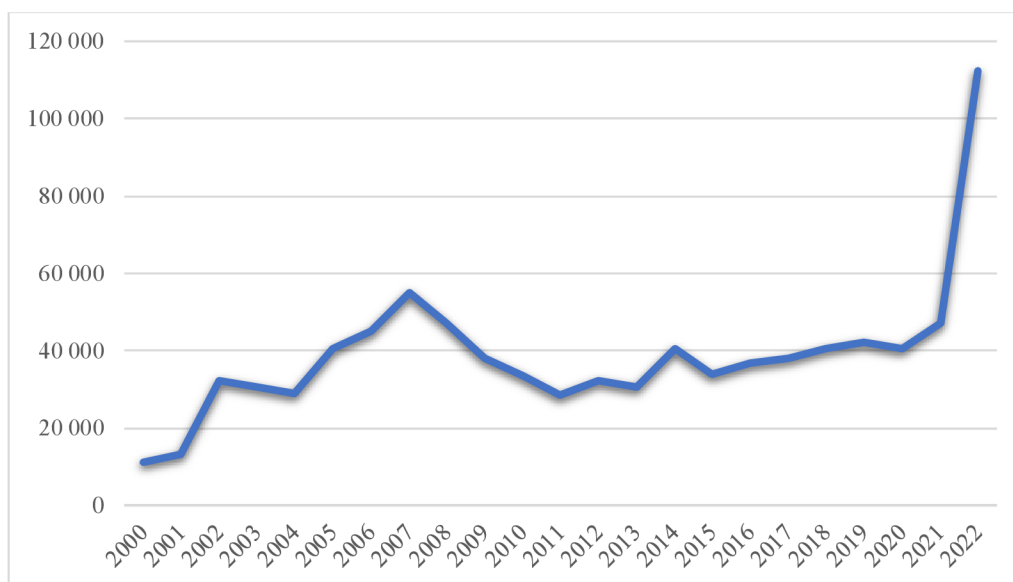
Jak je z grafu č.7 patrné, vývoj imigrace v Hlavním městě Praha má podobné tendence jako vývoj v celé České republice. V prvním sledovaném roce bylo imigrantů do Prahy nejméně, celkem 11 120 přistěhovalých (příloha č.6).

Během dalších let začal počet přistěhovalců stoupat až do roku 2007, kdy se počet imigrantů rovnal 54 811 osob. Tuto situaci lze opět vysvětlit otevřením pracovního trhu pro

občany nových členských států Evropské unie, které vytvořilo pro zahraniční občany mnoho zajímavých pracovních příležitostí i v Hlavním městě Praha.

Následující roky se množství přistěhovalců poměrně ustálilo. K nejvýraznějšímu nárůstu došlo v roce 2022. Do Prahy se přistěhovalo 112 363 osob, což je dle hodnoty první absolutní diference o 65 374 osob více než v roce předchozím. Dle hodnot bazického indexu se do hlavního města přistěhovalo 10krát více osob než v roce 2000. Tento vysoký přírůstek je způsoben velkým přívalem ukrajinských uprchlíků, kteří utíkají před ruskou invazí v jejich zemi.

Graf 7 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.3.3 Vývoj imigrace v Plzeňském kraji

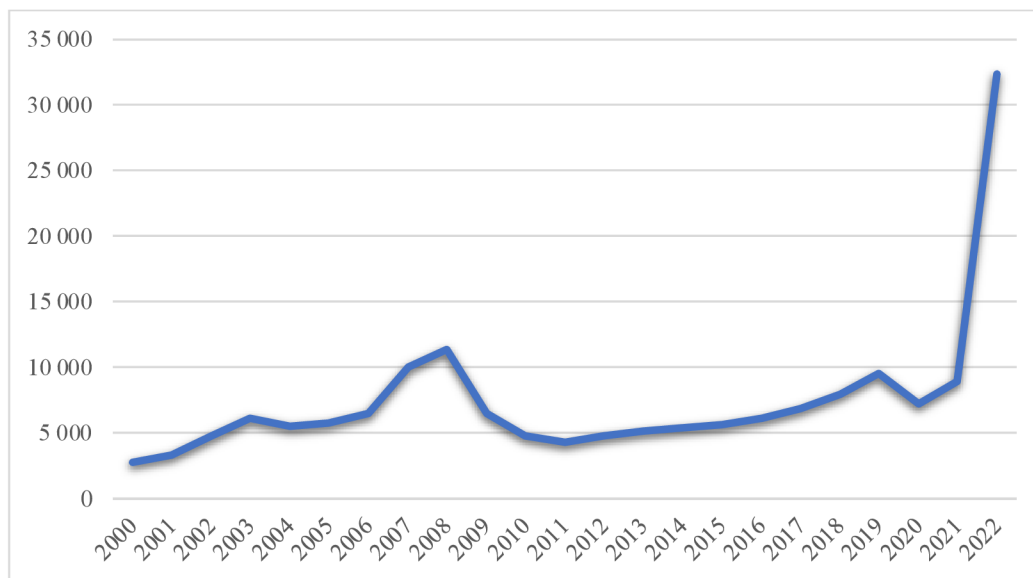
Vývoj přistěhovalectví do Plzeňského kraje, vykreslený v grafu č.8, se prezentuje obdobnými trendy jako vývoj imigrace v celé České republice. V roce 2000 bylo množství imigrantů vůbec nejnižší, a to 2 774 osob (příloha č.7).

Až do roku 2008, kdy dosáhl svého lokálního maxima množstvím 11 396 imigrantů, počet přistěhovalců rostl. Toto vychýlení lze vysvětlit mírně opožděnou reakcí na otevření pracovního trhu pro občany nově příchozích států do Evropské unie, mezi které se řadí mimo jiné i Polsko, Slovensko nebo Maďarsko.

Největší nárůst počtu přistěhovalých byl opět zachycen v roce 2022, kdy se výrazně zvýšilo množství imigrantů z Ukrajiny, kteří byli nuceni opustit své domovi v důsledku

ruské invaze. V tomto roce se přistěhovalo celkem 32 375 osob, což je podle hodnoty první absolutní diference o 23 468 občanů více než v roce 2021. Oproti výchozímu roku 2000 se dle hodnot bazického indexu přistěhovalo do kraje 11,7krát více osob.

Graf 8 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.3.4 Vývoj imigrace v Ústeckém kraji

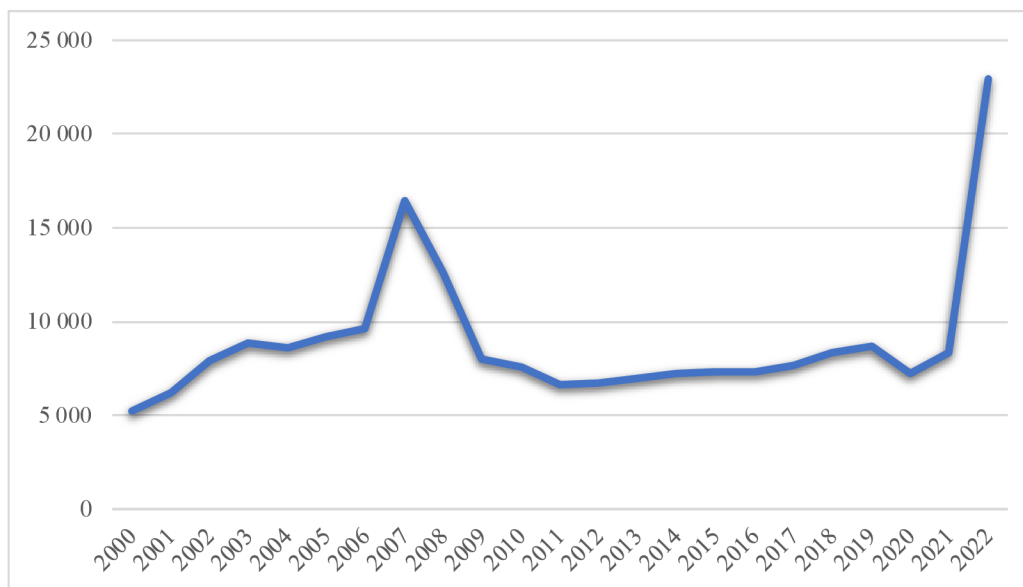
Vývoj imigrace v Ústeckém kraji, znázorněný v grafu č.9, má podobný charakter trendu jako vývoj v celé České republice, jeho vychýlení jsou však výraznější. Z dlouhodobého hlediska má vývoj rostoucí tendenci. Na počátku zkoumaného období, v roce 2000, se do Ústeckého kraje přistěhovalo 5 229 osob, vůbec nejméně za všechny sledované roky (příloha č.8).

K významnému zvýšení došlo v roce 2007, kdy změna v počtu přistěhovalců oproti předchozímu roku podle hodnot první absolutní diference byla 6 828 osob a Ústecký kraj zaznamenal celkem 16 443 imigrantů. Tuto odchylku lze opět odůvodnit vznikem nových pracovních příležitostí pro občany nově vstoupených států do Evropské unie, díky otevření pracovního trhu pro tyto cizince.

Nejvyšší odchylku lze sledovat v roce 2022. Suma přistěhovalých v tomto roce činila 22 948 osob. Oproti předchozímu roku se lišila dle první absolutní diference o 14 643 imigrantů. Hodnota bazického indexu naznačuje, že se počet přistěhovalců zvýšil téměř 4,4krát oproti roku 2000. Tento ukazatel nenabývá tak vysoké hodnoty jako v jiných krajích či celé České republice. To lze vysvětlit tím, že zmíněné zvýšení počtu

přistěhovalých je důvodem vysokého přílivu ukrajinských uprchlíků, kteří upřednostnili pro svůj pobyt v naší zemi spíše jiné kraje.

Graf 9 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.3.5 Predikce vývoje počtu přistěhovalých pro Plzeňský kraj

Pro prognózování budoucího vývoje počtu přistěhovalých do Plzeňského kraje byla zvolena funkce kubická, která má tvar:

$$y' = - 3158,5 + 4074,2t - 446,93t^2 + 13,817t^3$$

Index determinace pro zvolenou funkci v kraji vyšel 0,6514, funkce tedy vystihuje vývoj ukazatele z 65,14 %.

Tabulka 3 Bodový a intervalový odhad počtu přistěhovalých do Plzeňského kraje pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)

Rok	Bodový odhad	Intervalový odhad ($\alpha = 0,05$)	
		Dolní mez	Horní mez
2023	32 783	22 227	43 340
2024	33 192	19 990	46 394
2025	33 600	18 195	49 005

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Bodová a intervalová předpověď budoucího vývoje počtu přistěhovalých do Plzeňského kraje pro následující 3 roky je zachycena v tabulce č.3. Z tabulky vyplývá, že se předpokládá stálý růst počtu imigrantů. V roce 2023 je předpokládán počet přistěhovalých

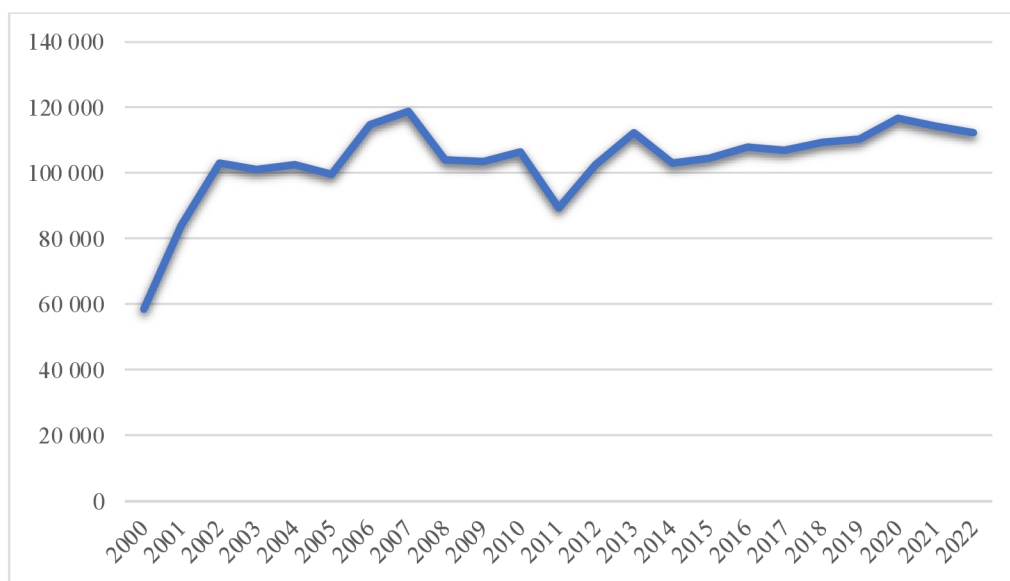
do kraje 32 783 osob, vyjádřeno intervalovým odhadem s 95% spolehlivostí od 22 227 do 43 340 imigrantů. Pro rok 2024 je odhadovaný počet 33 192 přistěhovalců. Spodní hranice tohoto odhadu je 19 990 osob a horní hranice 46 394 osob. Pro další rok, 2025, se intervalový odhad pohybuje v rozmezí od 18 195 do 49 005 osob. Bodový odhad předpokládá 33 600 přistěhovalých.

4.4 Vývoj emigrace

Emigrace neboli vystěhovalectví je pohyb obyvatelstva spojený s opuštěním svého domovského regionu nebo země, obvykle s cílem usadit se v jiném regionu nebo zemi trvale nebo na delší dobu.

4.4.1 Vývoj emigrace v České republice

Graf 10 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v České republice v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Trend vývoje emigrace z České republiky, vykreslený v grafu č.10, má rostoucí charakter. Vůbec nejméně vystěhovalých bylo zaznamenáno v roce 2000, a to 58 596 osob (příloha č.9). Po otevření hranic v porevoluční době během devadesátých let minulého století se množství vystěhovalců stále zvyšovalo, až se v roce 2002 počet emigrantů až na některé odchylky poměrně ustálil.

Jedna z odchylek nastala v roce 2007, kdy celková suma vystěhovalých za tento rok byla 118 903 obyvatel. Počet emigrantů se oproti roku 2000 zvýšil dle hodnoty bazického indexu více než dvojnásobně. To mohlo být způsobeno vstupem nových členských států do

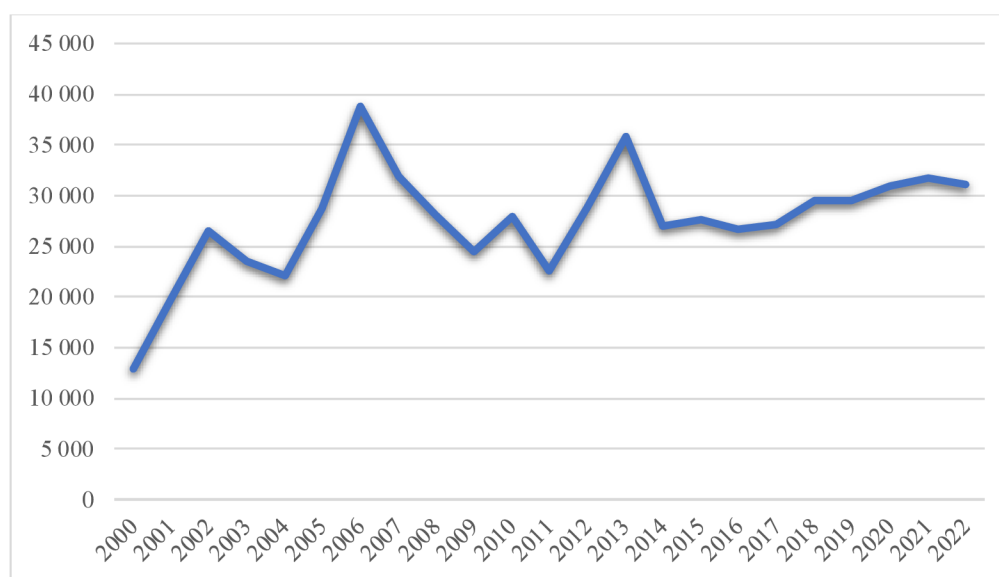
Evropské unie a novou poptávkou po pracovní síle v zahraničí, která přilákala mnohé pracovníky z České republiky.

Naopak výraznější snížení počtu emigrantů bylo zaznamenáno v roce 2011. Celkový počet vystěhovalých během tohoto roku byl 89 259 osob, což je dle hodnoty první absolutní diference o 17 348 osob méně než v předchozím roce. Toto odchylení lze vysvětlit kombinací několika působících faktorů, jako je stabilita ekonomických podmínek v České republice, více pracovních příležitostí v tuzemsku, politická stabilita země atd.

Poslední roky sledovaného období se množství vystěhovalých poměrně ustálilo a v roce 2022 z České republiky emigrovalo 112 160 osob, což je vyjádřené bazickým indexem o 91,41 % více než v roce 2000.

4.4.2 Vývoj emigrace v Hlavním městě Praha

Graf 11 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Jak je zřejmé z grafu č.11, vývoj vystěhovalectví z Hlavního města Prahy kopíruje rostoucí tendence vývoje emigrace z celé České republiky, jeho odchylky jsou však výraznější. Stejně jako v celé zemi bylo nejméně vystěhovalců ze sledovaného období v roce 2000. Z hlavního města emigrovalo 12 877 osob (příloha č.10). Množství vystěhovalých se dále ale stále zvyšovalo.

K nejvýraznějšímu výkyvu a také k maximálnímu počtu vystěhovalých z Hlavního města Prahy došlo v roce 2006 s celkovým počtem 38 801 emigrantů. Příčinou tohoto zvýšení bylo vytvoření nových pracovních nabídek pro české občany v zahraničí, kterých

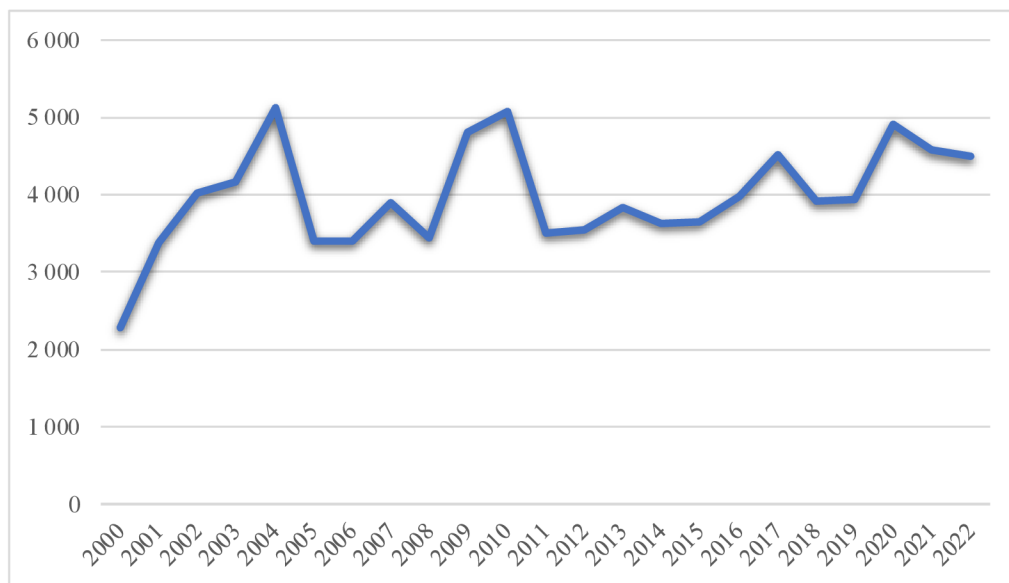
mnoho osob využilo a za práci se přestěhovalo. Podle hodnoty bazického indexu došlo v porovnání s výchozím rokem 2000 k více než trojnásobnému relativnímu nárůstu počtu vystěhovalých.

Nižší množství osob se díky ekonomické a politické stabilitě země z Prahy vystěhovalo v roce 2011, kdy konkrétní počet činil 22 540 emigrantů. Poté došlo ale opět ke zvýšení a v roce 2013 byl počet vystěhovalých 35 770 osob. Oproti výchozímu roku 2000 se počet emigrantů zvýšil 3,8krát. Mezi několik možných důvodů pro toto zvýšení se může řadit opět nabídka atraktivních pracovních míst v zahraničí či stále se častěji vyskytující možnost studia v cizí zemi.

Ke konci sledovaného období má vývoj počtu emigrovaných stále rostoucí tendenci bez výrazných odchylek. V roce 2022 se z hlavního města vystěhovalo celkem 31 161 osob, což je dle hodnoty bazického indexu téměř 2,5krát více než v prvním sledovaném roce.

4.4.3 Vývoj emigrace v Plzeňském kraji

Graf 12 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Vývoj emigrace z Plzeňského kraje má podobný průběh jako ten celorepublikový, dochází zde však k častějším extrémům, které jsou zobrazené v grafu č.12. Trend vývoje vystěhovalectví má díky neustálé globalizaci rostoucí charakter. Nejnižší hodnoty nabývá počet emigrantů v prvním sledovaném roce, a to pouze 2 280 vystěhovalců (příloha č.11).

Naopak nejvíce vystěhovalých bylo zpozorováno v roce 2004. Z Plzeňského kraje v tomto roce emigrovalo 5 126 osob, což je dle bazického indexu o 2,2krát více než

v roce 2000. Tato situace lze vysvětlit stěhováním českých občanů za lepšími pracovními příležitostmi do jiných krajů či zemí.

Dalším zpozorovaným odchýlením s podobným odůvodněním bylo zvýšení množství emigrantů v roce 2010, kdy se odstěhovalo z kraje 5 072 osob. Následoval výkyv v roce 2017 s celkovým počtem 4 518 odstěhovaných a vychýlení v roce 2020, kdy se vystěhovalo z Plzeňského kraje 4 911 osob, což je dle hodnoty první absolutní diference o 971 občanů více než v předchozím roce. Relativní změna počtu emigrovaných oproti bázi v roce 2000 vykazuje, že se počet emigrantů zvýšil více než dvojnásobně.

4.4.4 Vývoj emigrace v Ústeckém kraji

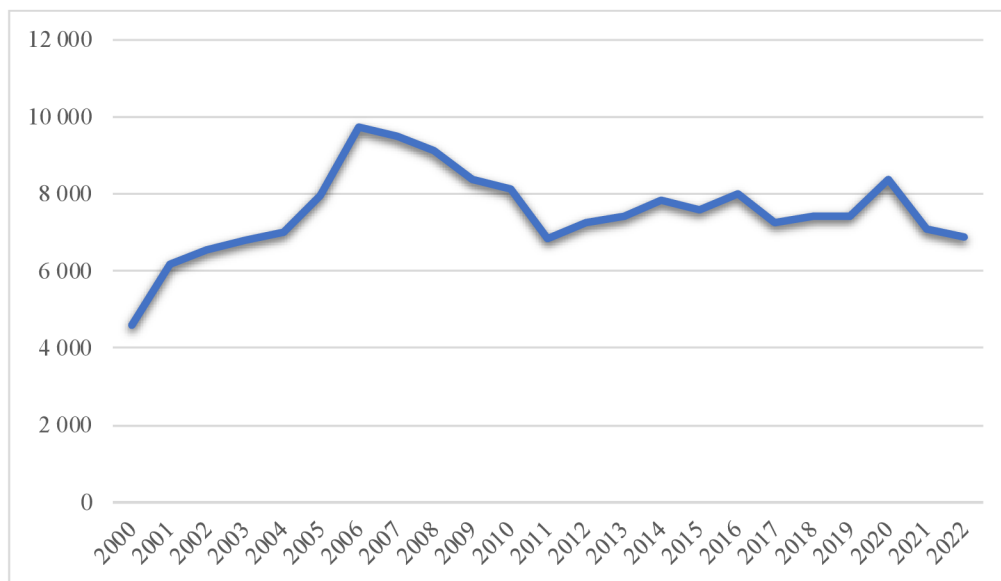
Vývoj vystěhovalectví z Ústeckého kraje, zobrazený v grafu č.13, má stejně jako vývoj vystěhovalectví z České republiky rostoucí tendenci, vychýlení se však liší. K nejnižšímu počtu emigrovaných došlo jako v předchozích krajích hned v roce 2000. Suma vystěhovaných na začátku sledovaného období byla 4 597 osob (příloha č.12).

V následujících letech množství emigrovaných rostlo až do roku 2006, kdy dosáhlo svého maxima v počtu 9 739 vystěhovaných osob. Oproti počátku sledovaného období počet vystěhovaných dle bazického indexu vzrostl více než dvojnásobně. Toto zvýšení mohlo být zapříčiněno změnami v ekonomických podmínkách, jako například uzavření podniků, ztráta pracovních míst nebo snížení ekonomické aktivity, které mohly motivovat lidi hledat lepší příležitosti v jiných oblastech.

K výraznějšímu snížení počtu emigrantů došlo v roce 2011. Počet vystěhovaných činil 6 831 osob, což je dle hodnot první absolutní diference o 1 284 osob méně než rok předchozí. V druhé půlce sledovaného období nastalo mírné vychýlení v roce 2020, kdy se vystěhovalo z Ústeckého kraje 8 370 osob a počet emigrovaných dle hodnoty bazického indexu vzrostl oproti roku 2000 o 82,08 %.

Od tohoto roku množství vystěhovačů díky stabilitě pracovních příležitostí v kraji klesalo a na konci zkoumaného období, v roce 2022, z kraje emigrovalo 6 887 osob, což je podle hodnoty bazického indexu jen 1,5krát více než v roce 2000.

Graf 13 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.4.5 Predikce vývoje počtu vystěhovalých pro Ústecký kraj

Vývoj počtu vystěhovalých osob z Ústeckého kraje je velmi kolísavý, nejlépe ho však vystihuje trendová funkce kubická, která byla zvolena na základě nejvyšší hodnoty indexu determinace, který vyšel $I^2 = 0,6328$. Funkce tedy vystihuje průběh vývoje ze 63,28 % a má tvar:

$$y' = 3689,8 + 1250,2t - 100,32t^2 + 2,3256t^3$$

Tabulka 4 Bodový a intervalový odhad počtu vystěhovalých z Ústeckého kraje pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)

Rok	Bodový odhad	Intervalový odhad ($\alpha = 0,05$)	
		Dolní mez	Horní mez
2023	6 957	5 470	8 444
2024	6 990	4 988	8 991
2025	7 022	4 613	9 432

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Z tabulky č.4 vyplývá, že se předpokládá stále se zvyšující počet emigrantů z Ústeckého kraje. Prognóza pro rok 2023 vychází 6 957 vystěhovalých a intervalový odhad s 95% spolehlivostí se pohybuje v rozmezí od 5 470 do 8 444 osob. V následujícím roce je předpokládaný počet vystěhovalců z kraje opět vyšší, a to 6 990 osob. Dolní mez tohoto odhadu je 4 988 osob a horní mez 8 991 osob. Pro poslední prognózovaný rok vychází

bodový odhad 7 022 emigrantů a intervalový odhad se pohybuje mezi 4 613 a 9 432 osobami.

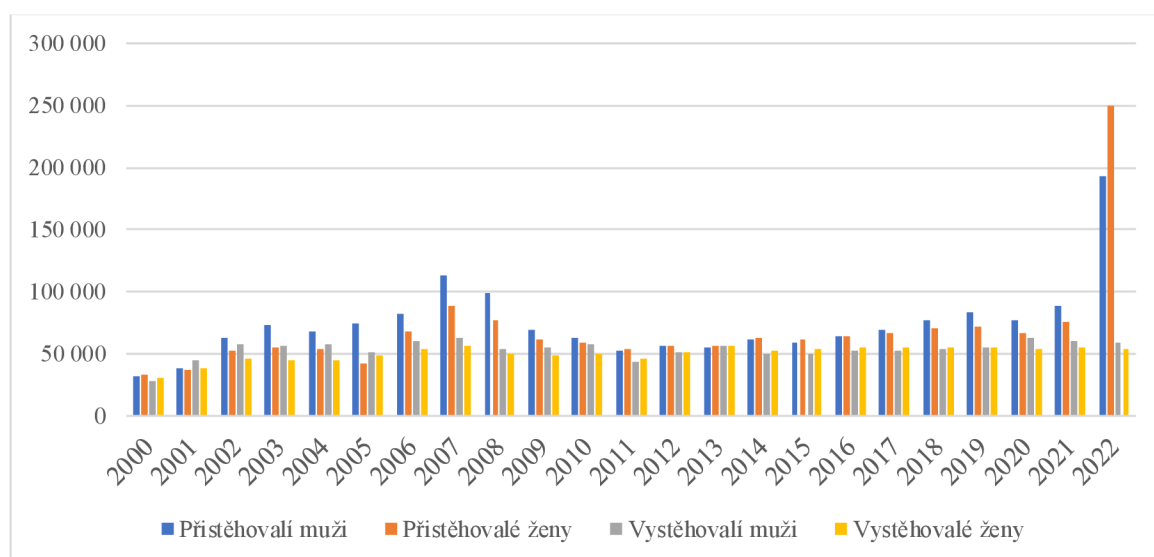
4.5 Struktura migrantů

Následující část bude zaměřena na strukturu přistěhovalých a vystěhovalých osob dle pohlaví, věku, rodinného stavu a bude pozorován směr migrace jak v České republice, tak v krajích Hlavní město Praha, Plzeňském a Ústeckém.

4.5.1 Struktura migrantů dle pohlaví

Česká republika

Graf 14 Struktura migrantů dle pohlaví v České republice v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Podíl mužů a žen přistěhovalých do České republiky v letech 2000-2022, který je vyobrazený v grafu č.14, je poměrně vyrovnaný. Ve sledovaném období mírně převládá vyšší počet mužů. Jedna z odchylek nastala v roce 2005, kdy podíl mužů na celkovém počtu přistěhovalých byl 63,97 % (příloha č.13). To bylo zapříčiněno otevřením pracovního trhu pro nové členské státy Evropské unie, což nalákalo hlavně mužské pracovníky do České republiky. Naopak výrazně vyšší počet přistěhovalých žen byl v roce 2022, kdy podíl imigrujících žen na všech imigrantech činil 57,39 %. Toto odchýlení bylo způsobeno vysokým počtem přistěhovalých uprchlíků z Ukrajiny, kteří utíkali před válkou a kteří byli z větší části tvořeni ženami.

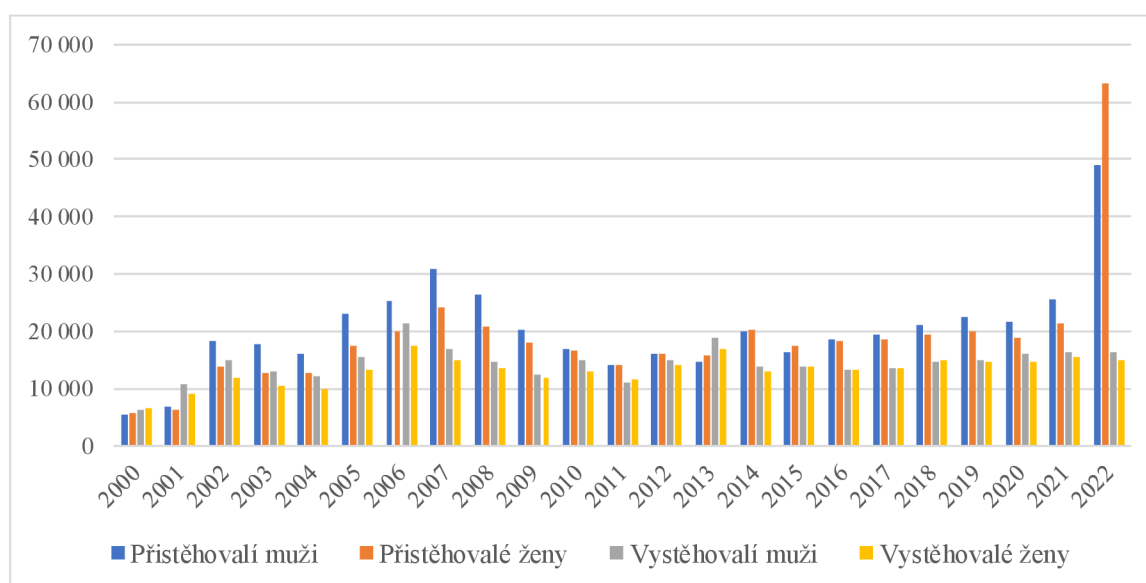
Struktura vystěhovalých z České republiky dle pohlaví je během sledovaných let poměrně ustálená. Spíše mírně převažuje vyšší počet vystěhovalých mužů. Výjimku lze pozorovat v roce 2000 a v letech 2011-2018, kdy převažuje podíl emigrovaných žen.

Hlavní město Praha

Vývoj struktury imigrantů do Hlavního města Prahy dle pohlaví, viditelný v grafu č.15, kopíruje tendenci vývoje v celé České republice. Po většinu let mírně převažuje vyšší množství přistěhovalých mužů, až na roky 2000, 2011-2015 a rok 2022, kdy lehce převládá podíl žen. Nejvyšší podíl mužů k celku nastal v roce 2003 a činil 58,42 % (příloha č.14). Naopak nejvyšší procento zastoupení žen v počtu přistěhovalých do Prahy bylo v roce 2022 a rovnalo se 56,29 %.

Vývoj podílu vystěhovalých mužů a žen z Hlavního města byl obdobný jako v celé České republice. Odchytky zde byly pouze minimální a kromě let 2000, 2011 a období 2015-2018 vždy lehce převyšoval počet vystěhovalých mužů.

Graf 15 Struktura migrantů dle pohlaví v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

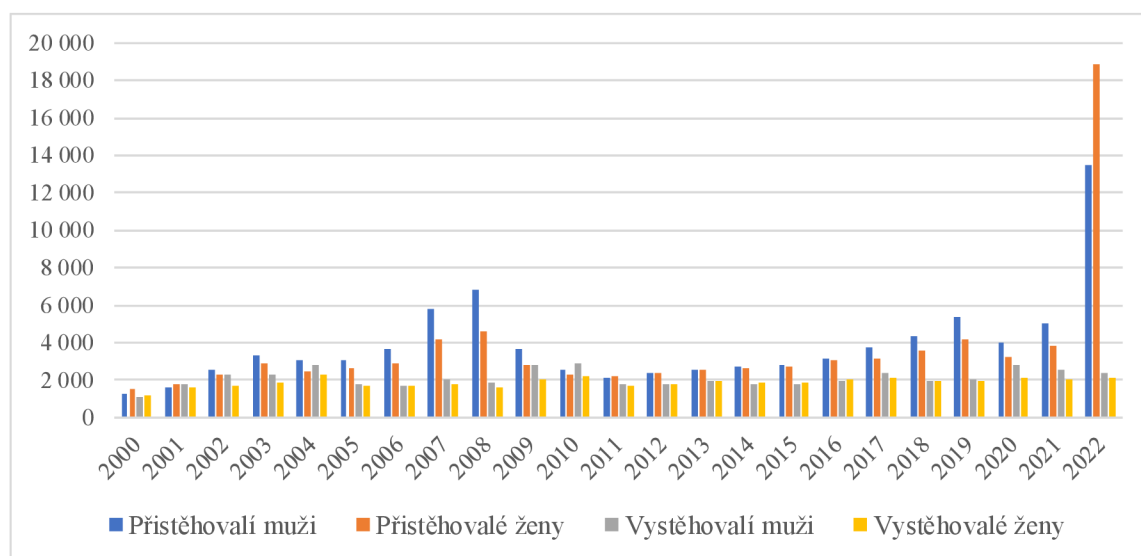
Plzeňský kraj

Vývoj přistěhovalých mužů a žen do Plzeňského kraje se příliš nelišil od celostátního vývoje, jak je očividné z grafu č.16. Většina odchylek není nijak výrazná. Nejvyšší podíl mužů na všech přistěhovalých lze pozorovat v roce 2008 s celkovou hodnotou 59,83 % (příloha č. 15). Naopak nejvyšší podíl žen na všech imigrantech byl zaznamenán v roce 2022

a činil 58,3 %. Tato odchylka byla způsobena již zmíněným přílivem ukrajinských imigrantů, kteří opouští svou zemi kvůli ruské invazi.

Vývoj struktury vystěhovalých z Plzeňského kraje podle pohlaví je také poměrně ustálený. Největší rozdíl byl naměřen v roce 2009, kdy podíl vystěhovalých mužů ke všem vystěhovalým v Plzeňském kraji činil 57,65 %. To mohlo být způsobeno vytvořením nových pracovních nabídek v okolních krajích či v zahraničí.

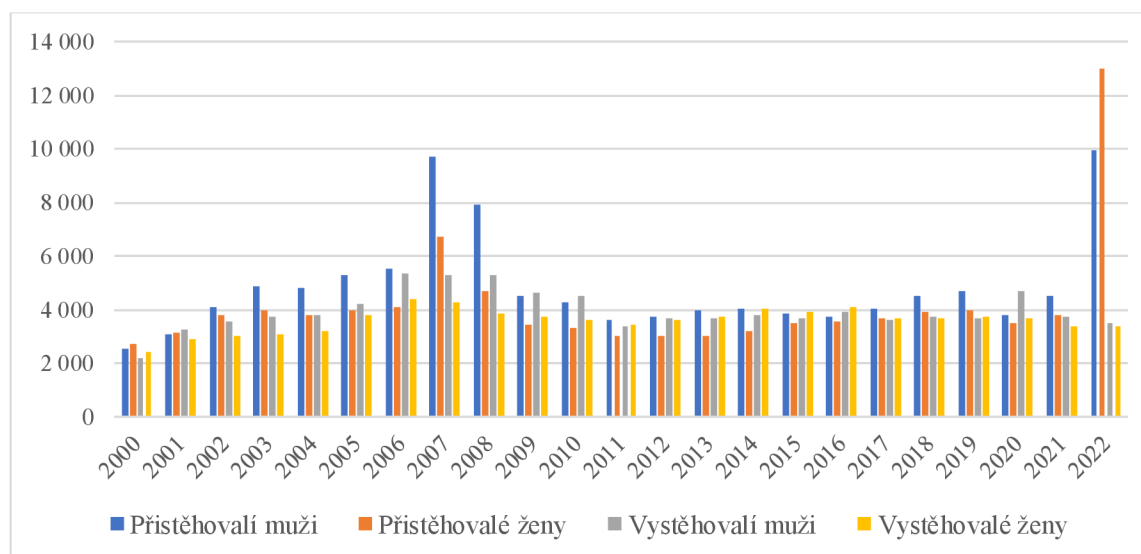
Graf 16 Struktura migrantů dle pohlaví v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Ústecký kraj

Graf 17 Struktura migrantů dle pohlaví v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

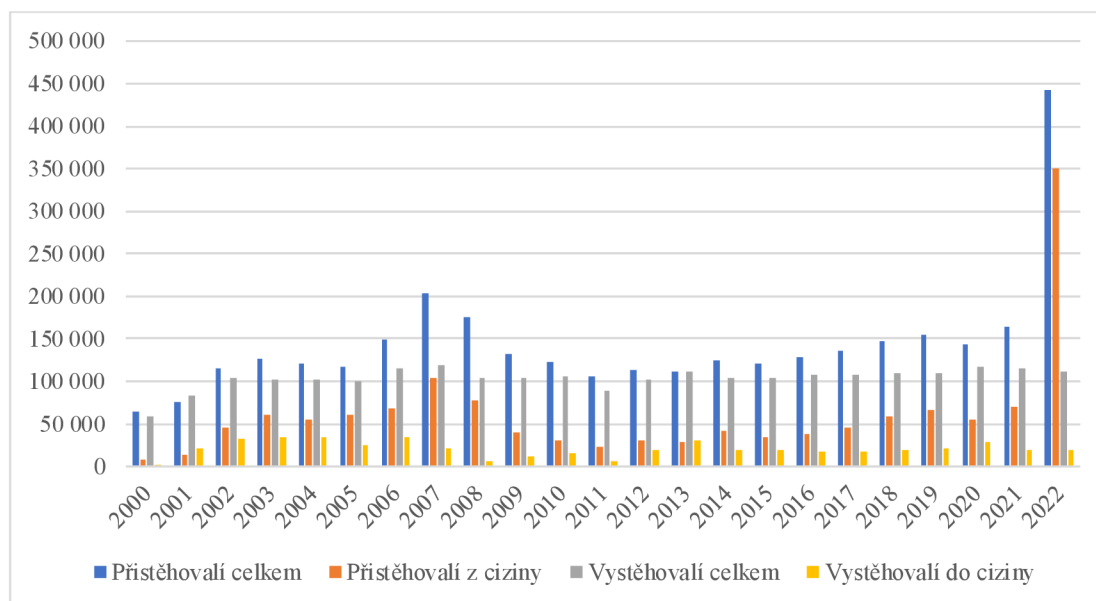
Ani vývoj struktury přistěhovalých dle pohlaví v Ústeckém kraji, který je znázorněn v grafu č.17, není výjimkou a od celorepublikového vývoje se nijak výrazně neliší. Nejvýraznější odchylku lze zaznamenat v roce 2008, kdy podíl přistěhovalých mužů ke všem přistěhovalým nabýval hodnoty 62,95 % (příloha č.16). Obrácený jev nastal pak v roce 2022, stejně jako u předešlých krajů. V počtu přistěhovalých během tohoto roku převládaly ženy, konkrétně 56,62 %.

Vývoj vystěhovalých z Ústeckého kraje během sledovaného období mírně kolísal. Z většiny však převládá počet vystěhovalých mužů nad ženami. Podíl emigrovaných mužů k celku dosáhl svého maxima v roce 2008, kdy muži tvořili 57,8 % všech vystěhovalých.

4.5.2 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace

Česká republika

Graf 18 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v České republice v letech 2000-2022 (počet osob)

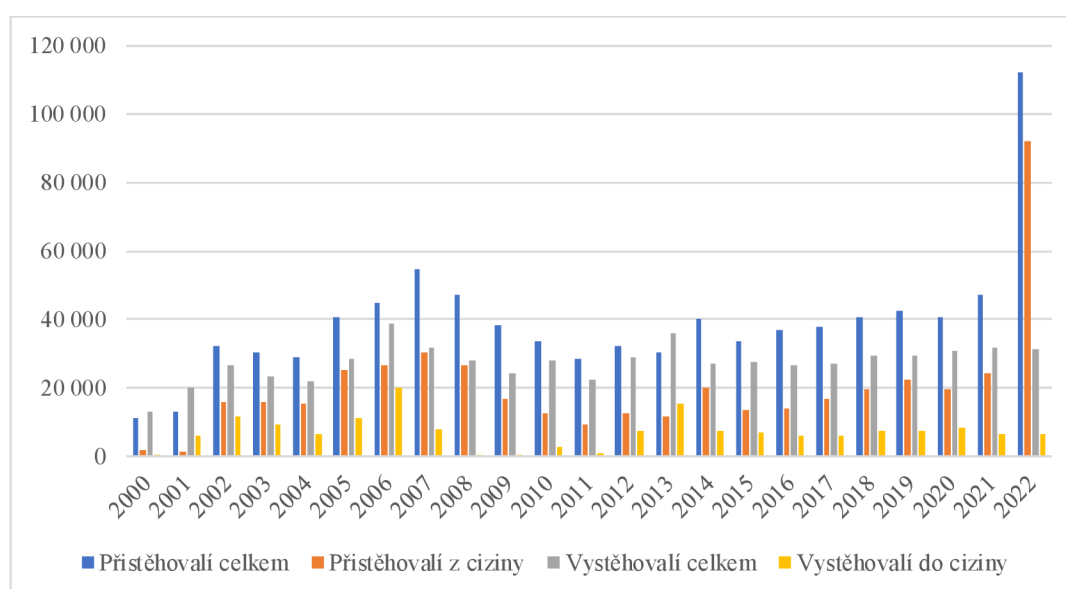
Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Z grafu č.18 je patrné, že lze v České republice pozorovat poměrně proměnlivý trend v podílu přistěhovalých z ciziny na všech přistěhovalých, z dlouhodobého hlediska je však charakter trendu rostoucí. Nejvyšší podíl objemu vnitřního stěhování na celkovém přistěhovalectví byl zaznamenán v roce 2000, kdy tvořilo vnitřní stěhování 88,02 % všech imigrantů. K největšímu počtu přistěhovalých ze zahraničí došlo naopak v roce 2022, a to s celkovým podílem 79,1 %. Toto zvýšení lze vysvětlit obřím přílivem ukrajinských uprchlíků, kteří utíkají od ruské invaze v jejich zemi.

Vývoj podílu vystěhovalců ze země na všech emigrantech byl také kolísavého charakteru, hodnoty se však celkově pohybují v nižších procentech. Vůbec nejmenší podíl osob, kteří se za sledované období vystěhovali z České republiky do zahraničí lze pozorovat v roce 2000, a to pouze 2,16 %. Postupně ale množství emigrantů z České republiky začalo růst, až v roce 2004 byl zjištěn podíl vystěhovalých do zahraničí na všech emigrantech 33,97 %, což bylo způsobeno vstupem České republiky do Evropské unie, díky čemuž se vyskytly mnohé pracovní příležitosti pro české občany v okolních zemích.

Hlavní město Praha

Graf 19 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Vývoj podílu přistěhovalých z ciziny a z tuzemska, který je vyobrazený v grafu č. 19, má v Hlavním městě Praha relativně kolísavý trend. Nejvyšší podíl vnitřní imigrace lze pozorovat hned ve druhém sledovaném roce, kdy byli přistěhovalí z 90,64 % tvořeni imigranty z okolních krajů České republiky (příloha č.18). Naopak k nejvyšší imigraci z ciziny v porovnání s vnitřní imigrací došlo v roce 2022, kdy podíl přistěhovalců ze zahraničí na všech přistěhovalých činil 81,92 %. To lze odůvodnit ruskou invazí na Ukrajinu a následným přílivem ukrajinských uprchlíků.

Co se týče vystěhovalců z Hlavního města Prahy, nejvyšší podíl vnitřní emigrace nastal v roce 2000 s celkovou hodnotou 99,39 %. V tomto roce emigrovalo z Prahy pouze 78 osob do zahraničí. Největší množství vystěhovalých do ciziny potom nastalo v roce 2006,

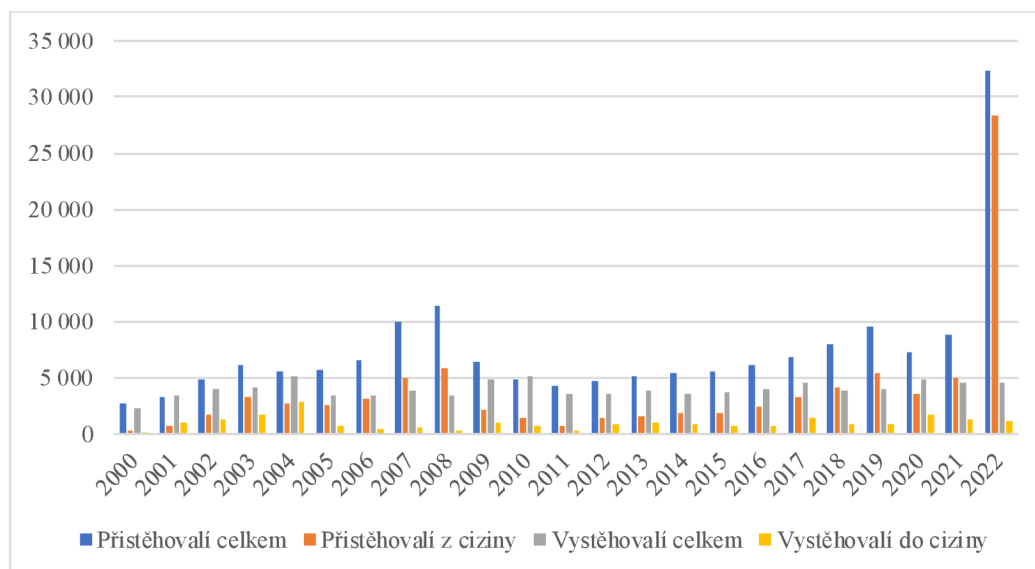
kdy se 51,22 % emigrantů vystěhovalo do zahraničí. To bylo způsobeno novými zahraničními pracovními příležitostmi pro české občany, na kterých má vysoký podíl i vstup České republiky do Evropské unie v roce 2004.

Plzeňský kraj

Vývoj podílu přistěhovalých do Plzeňského kraje ze zahraničí, zobrazený v grafu č.20, má proměnlivý charakter trendu. Největší část přistěhovalých z okolních regionů se nastěhovala v prvním roce sledovaného období s celkovým podílem 87,02 %. Podíl zahraničních přistěhovalců později od roku 2011 až na některé výjimky spíše rostl, až dosáhl v roce 2022, kvůli vysokému přistěhovalectví z Ukrajiny, svého maxima 87,63 %.

Podíl emigrantů do ciziny dosáhl nejmenší hodnoty v roce 2000, a to pouze 2,89 %, což bylo jen 66 osob. Vystěhovalectví do zahraničí se ale postupně zvyšovalo a maxima dosáhlo v roce 2004, kdy byl podíl vnějších emigrantů většinový s 55,25 %. Ve druhé polovině sledovaného období se vývoj podílu přestěhovalců z ciziny na všech přistěhovalých více ustálil a pohyboval se v rozmezí 18-35 %.

Graf 20 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

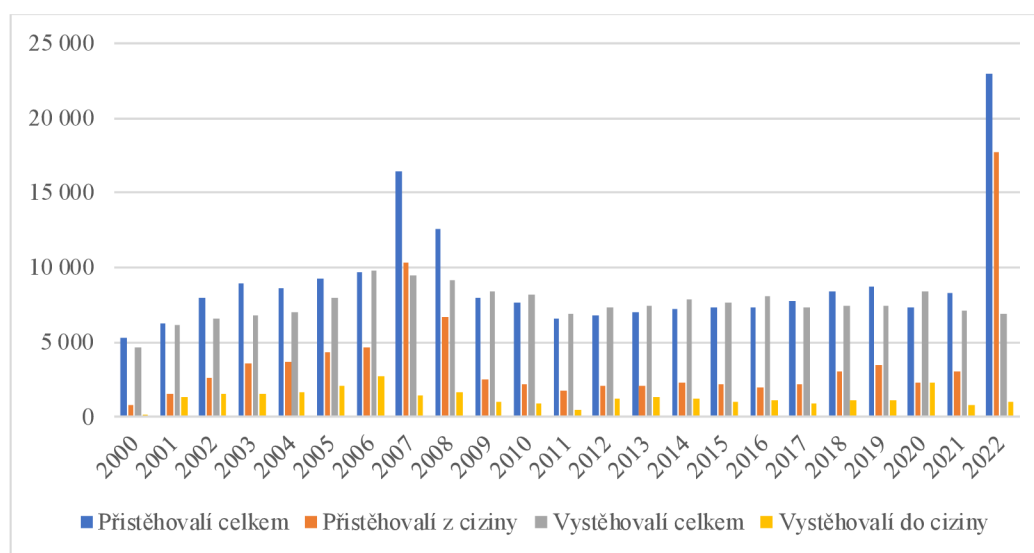
Ústecký kraj

Oproti předešlým krajům se ve vývoji podílu přistěhovalých z ciziny v Ústeckém kraji vyskytují mírnější odchylky, jak je zjevné z grafu č.21. Maxima a minima však podíl zahraniční imigrace na celkové nabývá ve stejných letech. K tomu nejnižšímu došlo tedy

hned na začátku zkoumaného období v roce 2000, kdy imigrace byla z 84,93 % tvořena tou vnitrostátní. Nejvyšší podíl zahraničních imigrantů nastal v roce 2022, a to 77,28 %.

Podobně mírněji kolísavý trend se vyskytuje i ve vývoji podílu vystěhovalých do zahraničí na vystěhovalých celkem v Ústeckém kraji. V roce 2000 byli emigranti z 96,85 % tvořeni vystěhovalými do okolních krajů. Naopak v roce 2006 bylo množství emigrantů do zahraničí vůbec nejvyšší a zaujímalo 28,22 % ze všech vystěhovalých. Za celé sledované období tedy počet vystěhovalých z Ústeckého kraje do zahraničí nepřekročil počet vystěhovalých z tohoto kraje v rámci České republiky.

Graf 21 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.5.3 Struktura migrantů dle věku

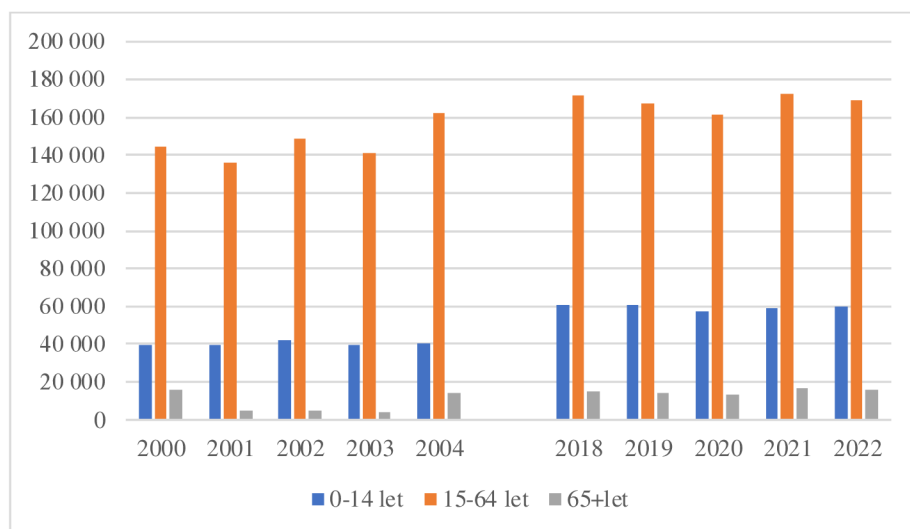
V této části práce budou porovnávány struktury přistěhovalých a vystěhovalých dle věku v období 2000-2004 a 2018-2022 v Hlavním městě Praha a v Plzeňském a Ústeckém kraji. Dále bude pozorován objem vnitřního stěhování dle věku v celé České republice a zahraniční migrace, vše bude též znázorněno během let 2000-2004 a 2018-2022.

Česká republika

Jak je očividné z grafu č.22, počet vnitrostátně migrujících zástupců produktivní složky v České republice je výrazně nejvyšší v obou období a tvoří asi 70 % všech migrantů, lze však pozorovat mírný nárůst počtu osob této složky v letech 2018-2022 oproti prvnímu sledovanému období. Počet stěhujících se dětí do 14 let se v letech 2018-2022 oproti počátku

21. století také zvýšil a to dokonce 1,5krát na množství přesahující 60 000 osob (příloha č.21). Počet migrujících osob příslušících k postproduktivní složce se pohyboval většinou v podobných hodnotách, a to mezi 13 328-16 371 osobami, výchyly lze však pozorovat v letech 2001-2003, kdy se hodnota stěhujících seniorů pohybovala okolo 4 500 osob.

Graf 22 Struktura objemu vnitřního stěhování dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob)

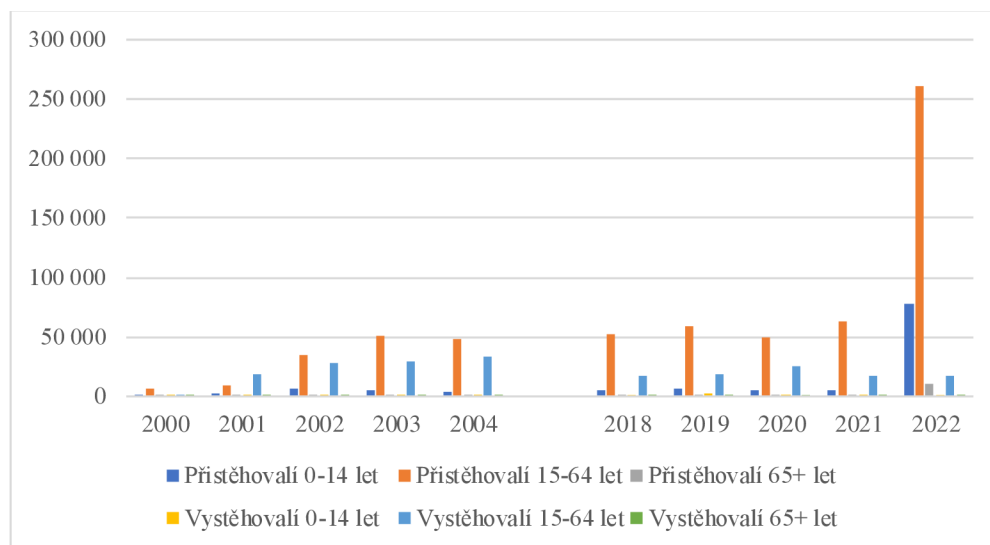

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Ve všech věkových složkách přistěhovalců do České republiky ze zahraničí, zobrazených v grafu č.23, lze pozorovat především nárůst jejich počtu po obě sledovaná období. K výraznému odchýlení došlo v roce 2022, kdy se do České republiky přistěhovalo 261 110 zástupců produktivní složky, což je dle hodnoty tempa růstu o 317,55 % více než předešlý rok, a 77 311 dětí do 14 let, kterých bylo dle hodnoty tempa růstu o 1 300,82 % více než v roce 2021 (příloha č.21). Osob náležících do postproduktivní složky se přistěhovalo 11 127, což je podle tempa růstu o 869,25 % více než předchozí rok. Tato výrazná odchylka byla způsobena obrovským přílivem ukrajinských uprchlíků, kteří utíkají před ruskou invazí v jejich zemi.

Počty věkových skupin vystěhovalých z České republiky mají během prvního sledovaného období rostoucí tendenci, později v letech 2018-2022 však nepravidelně kolísají. Nejvíce zástupců dětské složky se ze země vystěhovalo v roce 2019, a to 1 959 osob. Největší množství osob patřících do produktivní složky emigrovalo v roce 2004 s počtem 33 407 osob a nejvíce postproduktivních se vystěhovalo do zahraničí v roce 2020 s přesným počtem 1 679 seniorů.

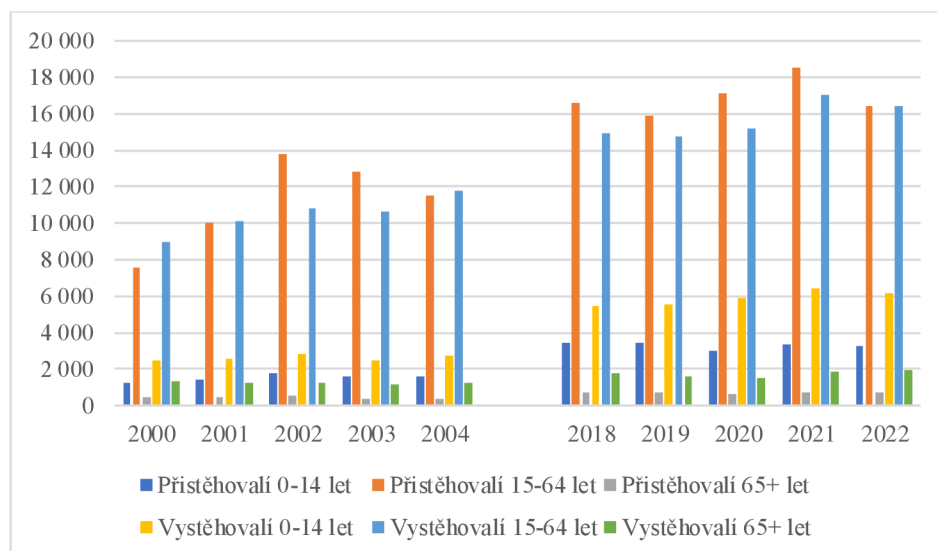
Graf 23 Struktura zahraničních migrantů dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Hlavní město Praha

Graf 24 Struktura migrantů dle věku v Hlavním městě Praha v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

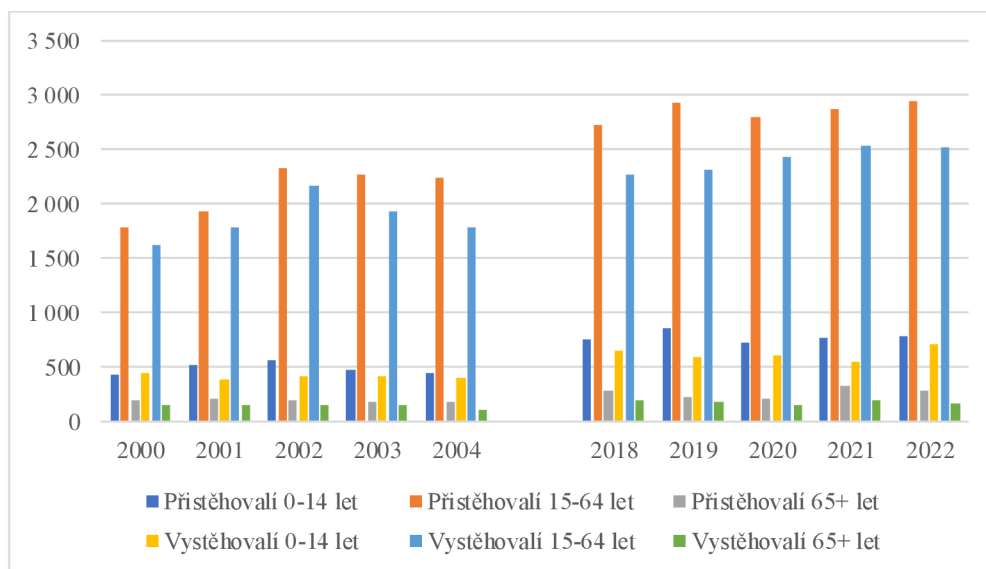
Množství imigrujících osob do hlavního města, jak je zřejmé z grafu č.24, má ve všech věkových složkách rostoucí charakter trendu. V porovnání s prvním sledovaným obdobím dochází v letech 2018-2022 ke zvýšení počtu jak dětské složky, tak té produktivní a postproduktivní. Ve věkové struktuře vystěhovalých osob tomu není jinak. Počty emigrantů rostou ve všech věkových složkách a lze pozorovat jisté zvýšení počtu ve druhém

sledovaném období oproti počátku tisíciletí. Největší rozdíl je pozorovatelný u dětské složky, kdy se počet vystěhovalých dětí zvýšil téměř 2,5krát a tvořil čtvrtinu všech vystěhovalých (příloha č.22).

Plzeňský kraj

I v Plzeňském kraji je možné sledovat rostoucí trend všech věkových složek přistěhovalých i vystěhovalých osob, což lze vidět v grafu č.25. Největší množství imigrujících dětí lze pozorovat v roce 2019, a to 857 osob, což je dle hodnoty tempa růstu o 95,66 % více než v prvním sledovaném roce (příloha č.23). Nejvíce zástupců produktivní složky se do Plzeňského kraje přistěhovalo v roce 2022 a zaujímalo 75 % všech přistěhovaných a nejvíce seniorů v roce 2021. Co se týká vystěhovalých osob, největší množství dětí emigrovalo v roce 2022 a podíl dětí na všech vystěhovalých překročil 20 %, nejvíce seniorů v roce 2021 a nejvíce osob v produktivním věku také v roce 2021 s konkrétním počtem 2 536 osob, což je dle hodnoty tempa růstu 1,5krát více oproti roku 2000.

Graf 25 Struktura migrantů dle věku v Plzeňském kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob)

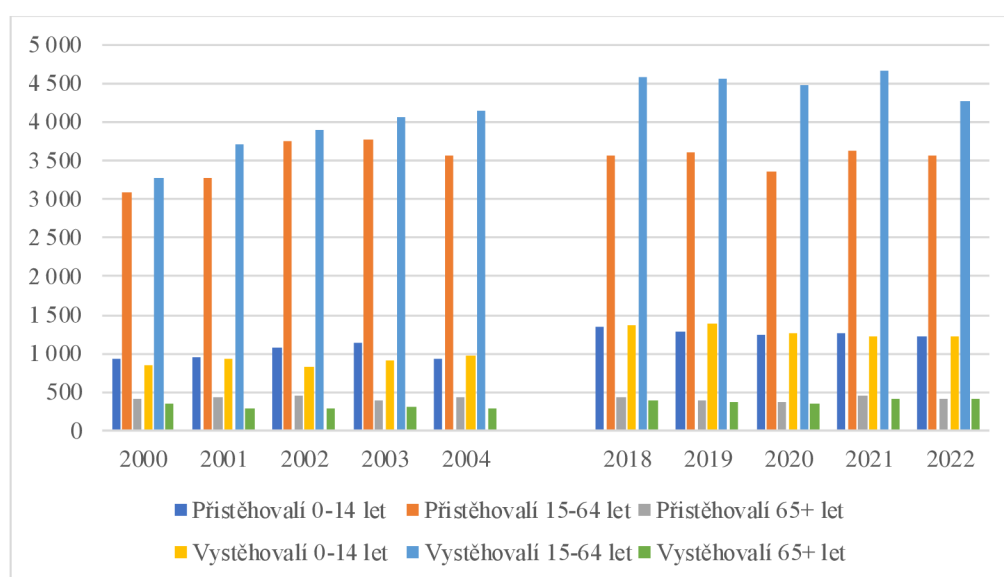
Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Ústecký kraj

V grafu č. 26 je znázorněn vývoj struktury migrantů dle věku v Ústeckém kraji. Množství přistěhovalých dětí do tohoto kraje se během dvou období mírně zvýšil. Počty

přistěhovaných patřících do produktivní a postproduktivní složky se však téměř nezměnily. Nicméně objem vystěhovaných osob z Ústeckého kraje v letech 2018-2022 vzrostl oproti prvnímu sledovanému období ve všech věkových složkách. Nejvíce dětí emigrovalo z kraje v roce 2019, a to 1 381, což je dle hodnoty tempa růstu o 64,4 % více než v roce 2000. Zástupci produktivní složky nejvíce emigrovali z Ústeckého kraje v roce 2018 a tvořili téměř 73 % všech vystěhovaných. V tomto roce se vystěhovalo 4 584 produktivních osob a počet emigrovaných seniorů se v roce 2022 zvýšil oproti počátku 21. století o 21,04 % na počet 420 osob, což je asi 7 % ze všech emigrantů.

Graf 26 Struktura migrantů dle věku v Ústeckém kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob)

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

4.5.4 Nejčastější oblasti migrace

Zahraniční migrace

V tabulce č.5 jsou znázorněny nejčastější země, ze kterých se lidé přistěhovali do České republiky a nejčastější země, do kterých se z České republiky vystěhovali. V letech 2000-2004 byly nejběžnějšími zeměmi původu přistěhovalců do České republiky Slovensko, Ukrajina, Vietnam, Rusko a Polsko. Naopak, z České republiky se lidé nejčastěji vystěhovali do Německa, Slovenska, Rakouska, USA, ale také Ukrajiny, Vietnamu, Ruska a Polska. Poslední čtyři zmíněné cílové země emigrantů z České republiky jsou v tomto pořadí díky cizincům, kteří se do naší země dříve přistěhovali a následně se vrátili zpět do své rodné země.

V období mezi lety 2018 a 2022 lze identifikovat podobné trendy. Nejčastějšími zeměmi původu přistěhovalců byly Ukrajina, Slovensko, Vietnam, Rusko, Německo a Rumunsko. Co se týče destinací pro emigrující obyvatele z České republiky, pro tyto roky data nejsou zveřejněna.

Tabulka 5 Prvních 5 nejčastějších zemí původu přistěhovalců do ČR a cílových zemí vystěhovalců z ČR v letech 2000-2004 a 2018-2022

Rok	Přistěhovalí ze zahraničí					Vystěhovalí do zahraničí				
	Slovensko	Ukrajina	Německo	Rusko	USA	Slovensko	Německo	Rakousko	Švýcarsko	USA
2000	Slovensko	Ukrajina	Německo	Rusko	USA	Slovensko	Německo	Rakousko	Švýcarsko	USA
2001	Slovensko	Ukrajina	Vietnam	Rusko	Německo	Slovensko	Ukrajina	Rusko	Vietnam	Německo
2002	Slovensko	Ukrajina	Vietnam	Rusko	Polsko	Slovensko	Ukrajina	Rusko	Vietnam	Německo
2003	Slovensko	Ukrajina	Vietnam	Rusko	Polsko	Slovensko	Ukrajina	Polsko	Rusko	Německo
2004	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Polsko	Slovensko	Ukrajina	Polsko	Německo	Vietnam
2018	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Německo	-	-	-	-	-
2019	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Polsko	-	-	-	-	-
2020	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Německo	-	-	-	-	-
2021	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Rumunsko	-	-	-	-	-
2022	Ukrajina	Slovensko	Vietnam	Rusko	Rumunsko	-	-	-	-	-

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Vnitřní migrace

Jak je zjevné z tabulky č.6, v letech 2000-2004 byly nejčastějšími kraji, odkud se lidé přistěhovali do Hlavního města Prahy, kraje Středočeský, Ústecký, Jihočeský, Jihomoravský a Moravskoslezský. Z těchto krajů se lidé stěhovali do Hlavního města především za pracovními příležitostmi či za studiem. Z Prahy se obyvatelé naopak nejvíce stěhovali do krajů Středočeského, Ústeckého, Jihočeského, Plzeňského a Libereckého. Ve sledovaném období 2018-2022 lze pozorovat podobné trendy. Pořadí krajů vystěhování i přistěhování se mírně liší, konkrétní kraje však zůstávají stejné.

V průběhu let 2000-2004 byly nejfrekventovanějšími oblastmi, odkud obyvatelé přicházeli do Plzeňského kraje, Hlavní město Praha a kraje Karlovarský, Středočeský, Ústecký a Jihočeský. Tyto přesuny byly především motivovány pracovními příležitostmi. Hlavní cílové kraje emigrantů z Plzeňského kraje byly také kraj Středočeský, Karlovarský, Jihočeský, Ústecký a Hlavní město Praha, což naznačuje oboustrannou migraci mezi těmito oblastmi. V letech 2018-2022 jsou žebříčky krajů emigrace i imigrace Plzeňského kraje velice obdobné, tudíž nelze pozorovat žádnou větší změnu ve směru stěhování.

Pořadí nejčastějších krajů, ze kterých se občané stěhovali do Ústeckého kraje v období 2000-2004 je následovné: Hlavní město Praha a kraje Středočeský, Liberecký, Plzeňský a

Karlovarský. Seznam pěti nejčastějších krajů, do kterých lidé putovali z Ústeckého kraje je téměř totožný, a to ukazuje vzájemnou migraci mezi těmito kraji. V pozdějším období mezi lety 2018-2022 lze pozorovat obdobné trendy. Jistá změna se vyskytuje v pořadí jednotlivých oblastí, nicméně konkrétní kraje zůstávají neměnné.

Tabulka 6 Prvních 5 nejčastějších krajů původu přistěhovalců a cílových krajů vystěhovalců z Hlavního města Prahy, z Plzeňského a Ústeckého kraje v letech 2000-2004 a 2018-2022

Roky	Hlavní město Praha		Plzeňský kraj		Ústecký kraj	
	Přistěhovalí z	Vystěhovalí do	Přistěhovalí z	Vystěhovalí do	Přistěhovalí z	Vystěhovalí do
2000-2004	Středočeský	Středočeský	Karlovarský	Praha	Praha	Praha
	Ústecký	Ústecký	Praha	Středočeský	Středočeský	Středočeský
	Jihočeský	Jihočeský	Středočeský	Karlovarský	Liberecký	Liberecký
	Jihomoravský	Plzeňský	Ústecký	Jihočeský	Karlovarský	Plzeňský
	Moravskoslezský	Liberecký	Jihočeský	Ústecký	Plzeňský	Karlovarský
2018-2022	Středočeský	Středočeský	Středočeský	Praha	Středočeský	Praha
	Ústecký	Ústecký	Praha	Středočeský	Praha	Středočeský
	Jihomoravský	Jihočeský	Karlovarský	Karlovarský	Liberecký	Liberecký
	Moravskoslezský	Plzeňský	Jihočeský	Jihočeský	Karlovarský	Plzeňský
	Jihočeský	Liberecký	Ústecký	Ústecký	Plzeňský	Karlovarský

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

5 Zhodnocení a doporučení

V závěru této bakalářské práce lze konstatovat, že migrace v krajích Hlavní město Praha, Plzeňském a Ústeckém má významný vliv na demografický vývoj těchto regionů. Každý kraj má svá specifika a různé důvody, proč lidé migrují, a přestože se tyto důvody mohou lišit, je patrné, že tento jev má jak pozitivní, tak negativní dopady na kraje i na celou zemi. Je nezbytné pečlivě zkoumat a porozumět těmto dopadům, abychom mohli přijmout opatření, která maximalizují pozitiva migrace a minimalizují negativa.

Lidé se rozhodují k migraci mezi kraji z mnoha důvodů, které často souvisí s jejich osobními a profesními cíli. Jedním z hlavních faktorů je hledání lepších pracovních příležitostí, zejména v oblastech s vyšším zaměstnaností nebo vyššími platy. Důležitou roli hraje i kvalita života, ať už ve smyslu dostupnosti služeb, vyššího standardu bydlení či nabídky volnočasových aktivit.

Z jedné strany může emigrace z krajů přinést určité výhody, jako je například snížení přetížení pracovního trhu, zlepšení životních podmínek v odjezdovém regionu nebo dokonce rozšíření zkušeností a obzorů pro ty, kteří migrují. Na druhou stranu však může emigrace vést k odchodu schopných a kvalifikovaných jedinců, což může mít negativní dopad na ekonomiku a sociální strukturu regionu. Emigrace odborníků, jakou jsou lékaři či pedagogové, způsobuje nedostatek specialistů v konkrétních regionech, což může být problém, který vede ke snížení kvality poskytované zdravotní péče a vzdělávacích služeb v daném regionu. Dochází také k odchodu mladých lidí, což může snížit potenciální pracovní sílu a mít dlouhodobý negativní dopad na demografickou situaci v regionu.

Imigrace do krajů může přinést nové pracovní síly, různorodost kultur a názorů a oživení ekonomiky. Nicméně, pokud není imigrace řízena a integrována efektivně, může vést k sociálnímu napětí, nedostatku zdrojů a konkurenci na pracovním trhu. Je důležité najít rovnováhu mezi přijímáním nových přistěhovalců a zachováním sociální stability a ekonomické udržitelnosti regionu.

Celkově lze tedy konstatovat, že emigrace z krajů a imigrace do krajů jsou komplexní jevy, které vyžadují vyvážený a promyšlený přístup ze strany politiků a správních orgánů. Extrémy jak na straně přistěhovalectví i vystěhovalectví z jednotlivých krajů nejsou jevy pozitivní a je nutno tyto situace řádně řešit. Je třeba hledat opatření, která podpoří rozvoj regionů a zároveň zajistí udržitelnost a prosperitu pro všechny zúčastněné strany.

6 Závěr

Bakalářská práce analyzuje demografický vývoj v krajích s vysokou změnou míry migrace mezi lety 2000-2004 a 2018-2022, kterými jsou Hlavní město Praha a Plzeňský a Ústecký kraj. K popisu demografických procesů byly použity ukazatele demografické statiky a dynamiky. Sledován byl především počet obyvatel, migrace a struktura migrujících osob dle pohlaví, věku a směru migrace. Vývoj a výsledky analýz jednotlivých krajů byly porovnány s hodnotami České republiky. U vybraných ukazatelů byly pomocí programu MS Excel provedeny predikce pro roky 2023-2025. Použitá data byla získána z veřejných databází Českého statistického úřadu.

Počet obyvatel Hlavního města Prahy a Plzeňského kraje vykazoval ve sledovaném období rostoucí trend. Na konci roku 2022 žilo v hlavním městě 1 338 530 obyvatel a dle provedené prognózy bude počet stále růst. Ústecký kraj zaznamenal z dlouhodobého hlediska klesající trend počtu obyvatel, který lze vysvětlit záporným migračním saldem v tomto regionu, kdy počet osob opouštějící kraj kvůli lepším pracovním příležitostem a kvalitnějším životním podmínkám v jiných oblastech převažuje nad počtem přistěhovalých osob. V roce 2022 žilo v Ústeckém kraji 810 107 obyvatel, což je dle hodnoty bazického indexu o 2,04 % méně než v roce 2000.

Hlavní město Praha i Plzeňský kraj evidují dle ukazatele tempa růstu větší dynamiku růstu počtu obyvatel než průměr České republiky, což je zčásti dáno přílivem nových obyvatel v reakci na rozvoj pracovních příležitostí a životního standardu. Naopak v Ústeckém kraji byla pozorována proměnlivost v tempu růstu, která byla ovlivněna socioekonomickými změnami v regionu.

Od roku 2000 byl ve všech třech krajích až na některé výjimky sledován rostoucí trend počtu přistěhovalých osob. Výrazná odchylka nastala v roce 2022, kdy se ve všech regionech zřetelně zvýšil počet imigrovaných především ze zahraničí. Většinu přistěhovalců tvořili ukrajinští uprchlíci utíkající před ruskou invazí v jejich zemi. Oproti prvnímu sledovanému roku se počet přistěhovalých v Ústeckém kraji zvýšil 4,4krát, v hlavním městě více než 10krát a v Plzeňském kraji dokonce téměř 12krát oproti roku 2000.

Vývoj počtu vystěhovalých osob se s určitými odchylkami ve všech sledovaných krajích v průběhu let zvyšoval. V rámci České republiky se z Prahy lidé nejvíce stěhovali do Středočeského a Ústeckého kraje a stejně tak tomu bylo opačným směrem. Z Plzeňského a Ústeckého kraje nejvíce emigrantů mířilo do Středních Čech a hlavního města a

do Plzeňského kraje se mnoho osob přistěhovalo z Karlovarského kraje. Velké množství zahraničních imigrantů do České republiky tvořili Slováci, Ukrajinci, Vietnamci a Rusové, naopak z republiky se lidé nejvíce stěhovali do Německa, Rakouska, ale i Slovenska, Ruska, Polska a Ukrajiny.

Počet přistěhovalých a vystěhovalých mužů vždy mírně převyšoval nad počtem žen ve všech třech sledovaných krajích. Výjimka byla zaznamenána v roce 2022, kdy z přistěhovalců do Prahy tvořily ženy 56,29 %, do Ústeckého kraje 56,62 % a do Plzeňského kraje dokonce 58,3 %. Velké množství těchto přistěhovalých osob přišlo z ciziny. V hlavním městě bylo zaznamenáno v tomto roce 81,92 % zahraniční imigrace, v Ústeckém kraji 77,28 % a v Plzeňském regionu tvořili přistěhovalci ze zahraničí 87,63 % všech imigrovaných.

Účastníci imigrace do všech sledovaných krajů byli vždy z většiny zástupci produktivní složky, z pravidla od 70 do 80 % všech přistěhovalých. Podíl dětí do 14 let byl zastoupen v přistěhovalých z 16-23 % a množství postproduktivních obyvatel nepřesáhlo 10% hranici imigrantů. V Praze tvořily osoby nad 65 let dokonce jen okolo 3 % všech přistěhovalých. Emigrované osoby byly z pravidla ze čtvrtiny zastoupeny dětmi, produktivní složka tvořila okolo 70 % všech vystěhovalých a postproduktivních obyvatel bylo vždy méně než desetina všech emigrovaných. V porovnání prvních pěti let a posledních pěti let sledovaného období se počet vystěhovalých i přistěhovalých osob ve zmíněných třech krajích zvýšil ve všech věkových složkách, podíly se však pohybovaly v obdobných hodnotách.

Závěrem lze shrnout, že migrace jak v krajích Hlavní město Praha, Plzeňském a Ústeckém, tak v celé České republice představuje složitý jev s různorodými důsledky. Z analýzy demografického vývoje těchto regionů vyplývá, že migrace má jak pozitivní, tak negativní aspekty, které je třeba zohlednit při navrhování politik a opatření pro řízení migračních toků. Je nezbytné přistupovat k migraci komplexně a zohledňovat potřeby a zájmy všech zúčastněných stran, včetně místních obyvatel i migrantů. Zároveň je třeba se zaměřit na podporu integrace migrantů a vytváření prostředí, které podporuje jejich různorodost a zapojení se do společnosti. Pouze tak lze zajistit udržitelný a harmonický rozvoj všech regionů a celého státu v dlouhodobém horizontu.

7 Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. ARLT, Josef a Markéta ARLTOVÁ, 2009. *Ekonomické časové řady*. Praha: Professional Publishing. ISBN 978-80-86946-85-6.
2. DUKOVÁ, Ivana, Martin DUKA a Ivanka KOHOUTOVÁ, 2013. *Sociální politika*. Praha: Grada Publishing. ISBN 978-80-247-3880-2.
3. HINDLS, Richard, Stanislava, HRONOVÁ, Jan, SEGER a Jakub, FISHER, 2007. *Statistika pro ekonomy*. Praha: Professional Publishing. ISBN 978-80-86946-43-6.
4. KALIBOVÁ, Květa, 2001. *Úvod do demografie*. Praha: Karolinum. ISBN 80-246-0222-9.
5. KALIBOVÁ, Květa, Zdeněk, PAVLÍK a Alena, VODÁKOVÁ, 2009. *Demografie (nejen) pro demografy*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON). ISBN 978-80-7419-012-4.
6. KNAUSOVÁ, Ivana, 2008. *Základy demografie I*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. Texty k distančnímu vzdělávání v rámci kombinovaného studia. ISBN 978-80-244-2171-1.
7. KNAUSOVÁ, Ivana, 2008. *Základy demografie II*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. Texty k distančnímu vzdělávání v rámci kombinovaného studia. ISBN 978-80-244-2173-5.
8. KOSCHIN, Felix, 2005. *Demografie poprvé*. Vyd. 2., přeprac. Praha: Oeconomica. ISBN 80-245-0859.
9. KREBS, Vojtěch a Jaroslava DURDISOVÁ, 2015. *Sociální politika*. Praha: Codex Bohemia. ISBN 978-80-7478-921-2.
10. KUNC, Josef, Martina JAŇUROVÁ, Aneta KRAJÍČKOVÁ, Petr TONEV a Václav TOUŠEK, 2019. *(Geo)demografie nejen pro ekonomy*. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 978-80-210-9461-1.
11. LÖSTER, Tomáš, Hana ŘEZANKOVÁ a Jitka LANGHAMROVÁ, 2009. *Statistické metody a demografie*. Praha: Vysoká škola ekonomie a managementu. ISBN 978-80-86730-43-1.
12. LOUŽEK, Marek, 2003. *Populační ekonomie a její důsledky pro účinnost pronatalitních politik*. Praha: Národohospodářský ústav Josefa Hlávky. Studie (Národohospodářský ústav Josefa Hlávky). ISBN 80-867-2901-X.

13. PAVLÍK, Zdeněk, Jitka RYCHTAŘÍKOVÁ a Alena ŠUBRTOVÁ, 1986. *Základy demografie*. Praha: Academia. ISBN (váz.).
14. RABUŠIC, Ladislav, 2001. *Kde ty všechny děti jsou?: porodnost v sociologické perspektivě*. Praha: Sociologické nakladatelství. Studie (Sociologické nakladatelství). ISBN 80-864-2901-6.
15. ROUBÍČEK, Vladimír, 1997. *Úvod do demografie*. Praha: Codex Bohemia. ISBN 80-85963-43-4.
16. SVATOŠOVÁ, Libuše, Bohumil KÁBA, 2008. *Statistické metody II*. Praha: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta. ISBN 978-80-213-1736-9.
17. ŠOTKOVSKÝ, Ivan, 2013. *Demografie: teorie a praxe v regionálních souvislostech*. Ostrava: VŠB-TU Ostrava. ISBN 978-80-248-3158-9.
18. TOUŠEK, Václav, Josef, KUNC, Jiří, VYSTOUPIL a kol., 2008. *Ekonomická a sociální geografie*. Plzeň: vydavatelství Aleš Čeněk, ISBN: 978-80-7380-114-4.
19. VYSTOUPIL, Jiří a Zdeňka TARABOVÁ, 2004. *Základy demografie*. Brno: Masarykova univerzita. ISBN 80-210-3617-6.

Internetové zdroje

20. Český statistický úřad: *Cizinci v ČR* [online], 2023. [cit. 2024-02-08]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/cizinci-v-cr-1fev7781x6>
21. Český statistický úřad: *Demografická ročenka České republiky* [online], 2023. [cit. 2024-02-08]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/csu/czso/demograficka-rocenka-ceske-republiky-2022>
22. Český statistický úřad: *Demografické ročenky (pramenná díla)* [online], 2023. [cit. 2024-02-08]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/czso/casova_rada_demografie
23. Český statistický úřad: *Úroveň vzdělání obyvatelstva podle výsledků sčítání lidu* [online], 2011. [cit. 2023-08-15]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/20537676/411303a4.pdf/d0902493-cab2-41df-837d-feff87cb6456?version=1.0https://www.czso.cz/documents/10180/20537676/411303a4.pdf/d0902493-cab2-41df-837d-feff87cb6456?version=1.0>
24. *Ministerstvo vnitra České republiky: Migrační a azylová politika ČR* [online], 2023. [cit. 2023-11-28]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/migrace/migracni-a-azylova-politika-cr.aspx>

25. *Veřejná databáze ČSÚ: Pohyb obyvatelstva (absolutní údaje) – územní srovnání* [online], 2024. [cit. 2023-11-28]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&sp=A&skupId=3851&filtr=G~F M~F Z~F R~F P~ S~ U~301 null &pvoc=&katalog=33155&pvo=DEM04-0&z=T>
26. *Veřejná databáze ČSÚ: Stěhování – územní srovnání* [online], 2024. [cit. 2023-11-28]. Dostupné z: <https://vdb.czso.cz/vdbvo2/faces/index.jsf?page=vystup-objekt-parametry&z=T&f=TABULKA&katalog=33155&sp=A&skupId=566&filtr=G%7EF M%7EF Z%7EF R%7EF P%7E S%7E U%7E301 null &pvo=DEM11&ev o=v410 %21 VUZEMI97-100 1&c=v3%7E8 RP2022&str=v74>

8 Seznam obrázků, tabulek, grafů a zkratk

7.1 Seznam obrázků

Obrázek 1 Typy věkových pyramid.....	18
--------------------------------------	----

7.2 Seznam tabulek

Tabulka 1 Rozdíl míry migrace, míry imigrace a míry emigrace v krajích ČR mezi roky 2000-2004 a 2018-2022	29
Tabulka 2 Bodový a intervalový odhad počtu obyvatel Hlavního města Prahy pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)	35
Tabulka 3 Bodový a intervalový odhad počtu přistěhovalých do Plzeňského kraje pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)	39
Tabulka 4 Bodový a intervalový odhad počtu vystěhovalých z Ústeckého kraje pro roky 2023, 2024 a 2025 (počet osob)	44
Tabulka 5 Prvních 5 nejčastějších zemí původu přistěhovalců do ČR a cílových zemí vystěhovalců z ČR v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	56
Tabulka 6 Prvních 5 nejčastějších krajů původu přistěhovalců a cílových krajů vystěhovalců z Hlavního města Prahy, z Plzeňského a Ústeckého kraje v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	57

7.3 Seznam grafů

Graf 1 Vývoj celkového počtu obyvatel České republiky v letech 2000-2022 (počet osob)	31
Graf 2 Vývoj celkového počtu obyvatel Hlavního města Prahy v letech 2000-2022 (počet osob).....	31
Graf 3 Vývoj celkového počtu obyvatel Plzeňského kraje v letech 2000-2022 (počet osob)	32
Graf 4 Vývoj celkového počtu obyvatel Ústeckého kraje v letech 2000-2022 (počet osob)	33
Graf 5 Tempo růstu počtu obyvatel v ČR, Hlavním městě Praha a v Plzeňském a Ústeckém kraji	34
Graf 6 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v České republice v letech 2000-2022 (počet osob).....	36
Graf 7 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob).....	37
Graf 8 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	38
Graf 9 Vývoj celkového počtu přistěhovalých v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	39
Graf 10 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v České republice v letech 2000-2022 (počet osob).....	40

Graf 11 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob).....	41
Graf 12 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	42
Graf 13 Vývoj celkového počtu vystěhovalých v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	44
Graf 14 Struktura migrantů dle pohlaví v České republice v letech 2000-2022 (počet osob).....	45
Graf 15 Struktura migrantů dle pohlaví v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob).....	46
Graf 16 Struktura migrantů dle pohlaví v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	47
Graf 17 Struktura migrantů dle pohlaví v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	47
Graf 18 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v České republice v letech 2000-2022 (počet osob).....	48
Graf 19 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022 (počet osob).....	49
Graf 20 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	50
Graf 21 Struktura migrantů dle vnitřní a vnější migrace v Ústeckém kraji v letech 2000-2022 (počet osob).....	51
Graf 22 Struktura objemu vnitřního stěhování dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob).....	52
Graf 23 Struktura zahraničních migrantů dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob).....	53
Graf 24 Struktura migrantů dle věku v Hlavním městě Praha v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob).....	53
Graf 25 Struktura migrantů dle věku v Plzeňském kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob).....	54
Graf 26 Struktura migrantů dle věku v Ústeckém kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022 (počet osob).....	55

7.4 Seznam použitých zkratk

ČSÚ – Český statistický úřad

Přílohy

Příloha 1 Počet obyvatel České republiky a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	67
Příloha 2 Počet obyvatel Hlavního města Prahy a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	68
Příloha 3 Počet obyvatel Plzeňského kraje a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	69
Příloha 4 Počet obyvatel Ústeckého kraje a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	70
Příloha 5 Počet přistěhovalých v České republice a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	71
Příloha 6 Počet přistěhovalých v Hlavním městě Praha a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	72
Příloha 7 Počet přistěhovalých v Plzeňském kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	73
Příloha 8 Počet přistěhovalých v Ústeckém kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	74
Příloha 9 Počet vystěhovalých v České republice a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	75
Příloha 10 Počet vystěhovalých v Hlavním městě Praha a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	76
Příloha 11 Počet vystěhovalých v Plzeňském kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	77
Příloha 12 Počet vystěhovalých v Ústeckém kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022.....	78
Příloha 13 Struktura migrantů dle pohlaví v České republice v letech 2000-2022.....	79
Příloha 14 Struktura migrantů dle pohlaví v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022.....	80
Příloha 15 Struktura migrantů dle pohlaví v Plzeňském kraji v letech 2000-2022.....	81
Příloha 16 Struktura migrantů dle pohlaví v Ústeckém kraji v letech 2000-2022.....	82
Příloha 17 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v České republice v letech 2000-2022.....	83
Příloha 18 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022.....	84
Příloha 19 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022.....	85
Příloha 20 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022.....	86
Příloha 21 Struktura migrantů dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	86
Příloha 22 Struktura migrantů dle věku v Hlavním městě Praha v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	87
Příloha 23 Struktura migrantů dle věku v Plzeňském kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	87
Příloha 24 Struktura migrantů dle věku v Ústeckém kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022.....	88

Příloha 1 Počet obyvatel České republiky a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet obyvatel	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	10 272 503	x	x	x	100
2001	10 224 192	-48 311	x	99,5297	99,5297
2002	10 200 774	-23 418	24 893	99,7710	99,3017
2003	10 201 651	877	24 295	100,0086	99,3103
2004	10 206 923	5 272	4 395	100,0517	99,3616
2005	10 234 092	27 169	21 897	100,2662	99,6261
2006	10 266 646	32 554	5 385	100,3181	99,9430
2007	10 322 689	56 043	23 489	100,5459	100,4885
2008	10 429 692	107 003	50 960	101,0366	101,5302
2009	10 491 492	61 800	-45 203	100,5925	102,1318
2010	10 517 247	25 755	-36 045	100,2455	102,3825
2011	10 496 672	-20 575	-46 330	99,8044	102,1822
2012	10 509 286	12 614	33 189	100,1202	102,3050
2013	10 510 719	1 433	-11 181	100,0136	102,3190
2014	10 524 783	14 064	12 631	100,1338	102,4559
2015	10 542 942	18 159	4 095	100,1725	102,6326
2016	10 565 284	22 342	4 183	100,2119	102,8501
2017	10 589 526	24 242	1 900	100,2294	103,0861
2018	10 626 430	36 904	12 662	100,3485	103,4454
2019	10 669 324	42 894	5 990	100,4037	103,8629
2020	10 700 155	30 831	-12 063	100,2890	104,1631
2021	10 500 850	-199 305	-230 136	98,1374	102,2229
2022	10 759 525	258 675	457 980	102,4634	104,7410

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 2 Počet obyvatel Hlavního města Prahy a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet obyvatel	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	1 183 900	x	x	x	100
2001	1 164 682	-19 218	x	98,3767	98,3767
2002	1 158 800	-5 882	13 336	99,4950	97,8799
2003	1 161 851	3 051	8 933	100,2633	98,1376
2004	1 165 617	3 766	715	100,3241	98,4557
2005	1 176 116	10 499	6 733	100,9007	99,3425
2006	1 183 576	7 460	-3 039	100,6343	99,9726
2007	1 196 454	12 878	5 418	101,0881	101,0604
2008	1 225 281	28 827	15 949	102,4094	103,4953
2009	1 242 956	17 675	-11 152	101,4425	104,9883
2010	1 251 726	8 770	-8 905	100,7056	105,7290
2011	1 237 943	-13 783	-22 553	98,8989	104,5648
2012	1 243 695	5 752	19 535	100,4646	105,0507
2013	1 244 762	1 067	-4 685	100,0858	105,1408
2014	1 251 075	6 313	5 246	100,5072	105,6740
2015	1 262 507	11 432	5 119	100,9138	106,6397
2016	1 272 732	10 225	-1 207	100,8099	107,5033
2017	1 286 554	13 822	3 597	101,0860	108,6708
2018	1 301 135	14 581	759	101,1333	109,9024
2019	1 315 311	14 176	-405	101,0895	111,0998
2020	1 327 272	11 961	-2 215	100,9094	112,1101
2021	1 267 173	-60 099	-72 060	95,4720	107,0338
2022	1 338 530	71 357	131 456	105,6312	113,0611

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 3 Počet obyvatel Plzeňského kraje a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet obyvatel	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	551 650	x	x	x	100
2001	550 481	-1 169	x	99,7881	99,7881
2002	549 369	-1 112	57	99,7980	99,5865
2003	549 307	-62	1 050	99,9887	99,5753
2004	549 216	-91	-29	99,9834	99,5588
2005	550 371	1 155	1 246	100,2103	99,7682
2006	552 898	2 527	1 372	100,4591	100,2262
2007	557 313	4 415	1 888	100,7985	101,0266
2008	566 080	8 767	4 352	101,5731	102,6158
2009	571 199	5 119	-3 648	100,9043	103,5437
2010	572 023	824	-4 295	100,1443	103,6931
2011	571 497	-526	-1 350	99,9080	103,5978
2012	572 016	519	1 045	100,0908	103,6918
2013	572 882	866	347	100,1514	103,8488
2014	573 993	1 111	245	100,1939	104,0502
2015	575 665	1 672	561	100,2913	104,3533
2016	577 638	1 973	301	100,3427	104,7110
2017	579 228	1 590	-383	100,2753	104,9992
2018	582 601	3 373	1 783	100,5823	105,6106
2019	587 531	4 930	1 557	100,8462	106,5043
2020	590 889	3 358	-1 572	100,5715	107,1130
2021	577 190	-13 699	-17 057	97,6816	104,6297
2022	598 258	21 068	34 767	103,6501	108,4488

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 4 Počet obyvatel Ústeckého kraje a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet obyvatel	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	826 992	x	x	x	100
2001	820 241	-6 751	x	99,1837	99,1837
2002	819 442	-799	5 952	99,9026	99,0871
2003	819 851	409	1 208	100,0499	99,1365
2004	820 619	768	359	100,0937	99,2294
2005	822 977	2 358	1 590	100,2873	99,5145
2006	823 193	216	-2 142	100,0262	99,5406
2007	825 523	2 330	2 114	100,2830	99,8224
2008	834 283	8 760	6 430	101,0611	100,8816
2009	836 128	1 845	-6 915	100,2211	101,1047
2010	835 796	-332	-2 177	99,9603	101,0646
2011	828 595	-7 201	-6 869	99,1384	100,1938
2012	827 317	-1 278	5 923	99,8458	100,0393
2013	825 842	-1 475	-197	99,8217	99,8609
2014	824 789	-1 053	422	99,8725	99,7336
2015	823 381	-1 408	-355	99,8293	99,5634
2016	822 300	-1 081	327	99,8687	99,4326
2017	820 937	-1 363	-282	99,8342	99,2678
2018	820 580	-357	1 006	99,9565	99,2247
2019	820 537	-43	314	99,9948	99,2195
2020	819 476	-1 061	-1 018	99,8707	99,0912
2021	799 495	-19 981	-18 920	97,5617	96,6751
2022	810 107	10 612	30 593	101,3273	97,9583

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 5 Počet přistěhovalých v České republice a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet přistěhovalých	Míra imigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	65 135	0,6341	x	x	x	100
2001	75 511	0,7386	10 376	x	115,9300	115,9300
2002	115 600	1,1332	40 089	29 713	153,0903	177,4775
2003	127 161	1,2465	11 561	-28 528	110,0009	195,2268
2004	121 132	1,1868	-6 029	-17 590	95,2588	185,9707
2005	117 316	1,1463	-3 816	2 213	96,8497	180,1121
2006	149 541	1,4566	32 225	36 041	127,4685	229,5862
2007	202 848	1,9651	53 307	21 082	135,6471	311,4270
2008	175 731	1,6849	-27 117	-80 424	86,6319	269,7950
2009	131 838	1,2566	-43 893	-16 776	75,0226	202,4073
2010	122 255	1,1624	-9 583	34 310	92,7312	187,6948
2011	106 148	1,0113	-16 107	-6 524	86,8251	162,9661
2012	112 869	1,0740	6 721	22 828	106,3317	173,2847
2013	111 027	1,0563	-1 842	-8 563	98,3680	170,4567
2014	124 987	1,1875	13 960	15 802	112,5735	191,8892
2015	120 628	1,1442	-4 359	-18 319	96,5124	185,1969
2016	127 996	1,2115	7 368	11 727	106,1080	196,5088
2017	135 047	1,2753	7 051	-317	105,5088	207,3340
2018	147 922	1,3920	12 875	5 824	109,5337	227,1006
2019	154 692	1,4499	6 770	-6 105	104,5767	237,4944
2020	143 727	1,3432	-10 965	-17 735	92,9117	220,6602
2021	164 430	1,5659	20 703	31 668	114,4044	252,4449
2022	441 902	4,1071	277 472	256 769	268,7478	678,4402

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 6 Počet přistěhovaných v Hlavním městě Praha a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet přistěhovaných	Míra imigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	11 120	0,9393	x	x	x	100
2001	13 121	1,1266	2 001	x	117,9946	117,9946
2002	32 033	2,7643	18 912	16 911	244,1354	288,0665
2003	30 540	2,6286	-1 493	-20 405	95,3392	274,6403
2004	28 763	2,4676	-1 777	-284	94,1814	258,6601
2005	40 482	3,4420	11 719	13 496	140,7433	364,0468
2006	45 061	3,8072	4 579	-7 140	111,3112	405,2248
2007	54 811	4,5811	9 750	5 171	121,6373	492,9047
2008	47 194	3,8517	-7 617	-17 367	86,1032	424,4065
2009	38 094	3,0648	-9 100	-1 483	80,7179	342,5719
2010	33 461	2,6732	-4 633	4 467	87,8380	300,9083
2011	28 291	2,2853	-5 170	-537	84,5492	254,4155
2012	32 194	2,5886	3 903	9 073	113,7959	289,5144
2013	30 473	2,4481	-1 721	-5 624	94,6543	274,0378
2014	40 332	3,2238	9 859	11 580	132,3532	362,6978
2015	33 711	2,6702	-6 621	-16 480	83,5838	303,1565
2016	36 901	2,8994	3 190	9 811	109,4628	331,8435
2017	37 976	2,9518	1 075	-2 115	102,9132	341,5108
2018	40 503	3,1129	2 527	1 452	106,6542	364,2356
2019	42 328	3,2181	1 825	-702	104,5058	380,6475
2020	40 582	3,0575	-1 746	-3 571	95,8751	364,9460
2021	46 989	3,7082	6 407	8 153	115,7878	422,5629
2022	112 363	8,3945	65 374	58 967	239,1262	1 010,4586

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 7 Počet přistěhovalých v Plzeňském kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet přistěhovalých	Míra imigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	2 774	0,5029	x	x	x	100
2001	3 315	0,6022	541	x	119,5025	119,5025
2002	4 848	0,8825	1 533	992	146,2443	174,7657
2003	6 178	1,1247	1 330	-203	127,4340	222,7109
2004	5 584	1,0167	-594	-1 924	90,3852	201,2978
2005	5 708	1,0371	124	718	102,2206	205,7678
2006	6 522	1,1796	814	690	114,2607	235,1118
2007	9 983	1,7913	3 461	2 647	153,0665	359,8774
2008	11 396	2,0131	1 413	-2 048	114,1541	410,8147
2009	6 484	1,1352	-4 912	-6 325	56,8972	233,7419
2010	4 828	0,8440	-1 656	3 256	74,4602	174,0447
2011	4 279	0,7487	-549	1 107	88,6288	154,2538
2012	4 761	0,8323	482	1 031	111,2643	171,6294
2013	5 160	0,9007	399	-83	108,3806	186,0130
2014	5 365	0,9347	205	-194	103,9729	193,4030
2015	5 594	0,9717	229	24	104,2684	201,6583
2016	6 189	1,0714	595	366	110,6364	223,1074
2017	6 881	1,1880	692	97	111,1811	248,0534
2018	7 959	1,3661	1 078	386	115,6663	286,9142
2019	9 496	1,6163	1 537	459	119,3115	342,3216
2020	7 243	1,2258	-2 253	-3 790	76,2742	261,1031
2021	8 907	1,5432	1 664	3 917	122,9739	321,0887
2022	32 375	5,4115	23 468	21 804	363,4782	1 167,0872

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 8 Počet přistěhovaných v Ústeckém kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet přistěhovaných	Míra imigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	5 229	0,6323	x	x	x	100
2001	6 181	0,7536	952	x	118,2062	118,2062
2002	7 908	0,9650	1 727	775	127,9405	151,2335
2003	8 877	1,0828	969	-758	112,2534	169,7648
2004	8 607	1,0488	-270	-1 239	96,9584	164,6013
2005	9 236	1,1223	629	899	107,3080	176,6303
2006	9 615	1,1680	379	-250	104,1035	183,8784
2007	16 443	1,9918	6 828	6 449	171,0140	314,4578
2008	12 606	1,5110	-3 837	-10 665	76,6648	241,0786
2009	7 964	0,9525	-4 642	-805	63,1763	152,3045
2010	7 599	0,9092	-365	4 277	95,4169	145,3242
2011	6 605	0,7971	-994	-629	86,9193	126,3148
2012	6 738	0,8144	133	1 127	102,0136	128,8583
2013	6 978	0,8450	240	107	103,5619	133,4481
2014	7 229	0,8765	251	11	103,5970	138,2482
2015	7 358	0,8936	129	-122	101,7845	140,7152
2016	7 324	0,8907	-34	-163	99,5379	140,0650
2017	7 691	0,9369	367	401	105,0109	147,0836
2018	8 373	1,0204	682	315	108,8675	160,1262
2019	8 696	1,0598	323	-359	103,8576	166,3033
2020	7 255	0,8853	-1 441	-1 764	83,4292	138,7455
2021	8 305	1,0388	1 050	2 491	114,4728	158,8258
2022	22 948	2,8327	14 643	13 593	276,3155	438,8602

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 9 Počet vystěhovalých v České republice a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet vystěhovalých	Míra emigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	58 596	0,5704	x	x	x	100
2001	84 062	0,8222	25 466	x	143,4603	143,4603
2002	103 310	1,0128	19 248	-6 218	122,8974	176,3090
2003	101 372	0,9937	-1 938	-21 186	98,1241	173,0016
2004	102 497	1,0042	1 125	3 063	101,1098	174,9215
2005	99 734	0,9745	-2 763	-3 888	97,3043	170,2062
2006	114 821	1,1184	15 087	17 850	115,1272	195,9536
2007	118 903	1,1519	4 082	-11 005	103,5551	202,9200
2008	103 941	0,9966	-14 962	-19 044	87,4166	177,3858
2009	103 494	0,9865	-447	14 515	99,5699	176,6230
2010	106 607	1,0136	3 113	3 560	103,0079	181,9356
2011	89 259	0,8504	-17 348	-20 461	83,7271	152,3295
2012	102 576	0,9761	13 317	30 665	114,9195	175,0563
2013	112 324	1,0687	9 748	-3 569	109,5032	191,6923
2014	103 326	0,9817	-8 998	-18 746	91,9892	176,3363
2015	104 651	0,9926	1 325	10 323	101,2823	178,5975
2016	107 932	1,0216	3 281	1 956	103,1352	184,1969
2017	106 774	1,0083	-1 158	-4 439	98,9271	182,2206
2018	109 293	1,0285	2 519	3 677	102,3592	186,5196
2019	110 422	1,0349	1 129	-1 390	101,0330	188,4463
2020	116 800	1,0916	6 378	5 249	105,7760	199,3310
2021	114 461	1,0900	-2 339	-8 717	97,9974	195,3393
2022	112 160	1,0424	-2 301	38	97,9897	191,4124

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 10 Počet vystěhovalých v Hlavním městě Praha a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet vystěhovalých	Míra emigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	12 877	1,0877	x	x	x	100
2001	19 950	1,7129	7 073	x	154,9274	154,9274
2002	26 570	2,2929	6 620	-453	133,1830	206,3369
2003	23 466	2,0197	-3 104	-9 724	88,3177	182,2319
2004	22 055	1,8921	-1 411	1 693	93,9870	171,2744
2005	28 713	2,4413	6 658	8 069	130,1882	222,9790
2006	38 801	3,2783	10 088	3 430	135,1339	301,3202
2007	31 827	2,6601	-6 974	-17 062	82,0262	247,1616
2008	28 150	2,2974	-3 677	3 297	88,4469	218,6068
2009	24 402	1,9632	-3 748	-71	86,6856	189,5007
2010	27 855	2,2253	3 453	7 201	114,1505	216,3159
2011	22 540	1,8208	-5 315	-8 768	80,9190	175,0408
2012	28 843	2,3191	6 303	11 618	127,9636	223,9885
2013	35 770	2,8736	6 927	624	124,0162	277,7821
2014	26 960	2,1549	-8 810	-15 737	75,3704	209,3655
2015	27 680	2,1925	720	9 530	102,6706	214,9569
2016	26 630	2,0923	-1 050	-1 770	96,2066	206,8028
2017	27 096	2,1061	466	1 516	101,7499	210,4217
2018	29 427	2,2616	2 331	1 865	108,6027	228,5237
2019	29 438	2,2381	11	-2 320	100,0374	228,6091
2020	30 867	2,3256	1 429	1 418	104,8543	239,7065
2021	31 693	2,5011	826	-603	102,6760	246,1210
2022	31 161	2,3280	-532	-1 358	98,3214	241,9896

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 11 Počet vystěhovalých v Plzeňském kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet vystěhovalých	Míra emigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	2 280	0,4133	x	x	x	100
2001	3 376	0,6133	1 096	x	148,0702	148,0702
2002	4 016	0,7310	640	-456	118,9573	176,1404
2003	4 165	0,7582	149	-491	103,7102	182,6754
2004	5 126	0,9333	961	812	123,0732	224,8246
2005	3 397	0,6172	-1 729	-2 690	66,2700	148,9912
2006	3 398	0,6146	1	1 730	100,0294	149,0351
2007	3 893	0,6985	495	494	114,5674	170,7456
2008	3 443	0,6082	-450	-945	88,4408	151,0088
2009	4 801	0,8405	1 358	1 808	139,4423	210,5702
2010	5 072	0,8867	271	-1 087	105,6447	222,4561
2011	3 504	0,6131	-1 568	-1 839	69,0852	153,6842
2012	3 548	0,6203	44	1 612	101,2557	155,6140
2013	3 827	0,6680	279	235	107,8636	167,8509
2014	3 624	0,6314	-203	-482	94,6956	158,9474
2015	3 655	0,6349	31	234	100,8554	160,3070
2016	3 982	0,6894	327	296	108,9466	174,6491
2017	4 518	0,7800	536	209	113,4606	198,1579
2018	3 909	0,6710	-609	-1 145	86,5206	171,4474
2019	3 940	0,6706	31	640	100,7930	172,8070
2020	4 911	0,8311	971	940	124,6447	215,3947
2021	4 579	0,7933	-332	-1 303	93,2397	200,8333
2022	4 505	0,7530	-74	258	98,3839	197,5877

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 12 Počet vystěhovalých v Ústeckém kraji a vypočítané elementární charakteristiky v letech 2000-2022

Rok	Počet vystěhovalých	Míra emigrace v %	První absolutní diference	Druhá absolutní diference	Tempo růstu v %	Bazický index v %
2000	4 597	0,5559	x	x	x	100
2001	6 164	0,7515	1 567	x	134,0874	134,0874
2002	6 543	0,7985	379	-1 188	106,1486	142,3320
2003	6 805	0,8300	262	-117	104,0043	148,0313
2004	7 017	0,8551	212	-50	103,1154	152,6430
2005	7 970	0,9684	953	741	113,5813	173,3739
2006	9 739	1,1831	1 769	816	122,1957	211,8556
2007	9 502	1,1510	-237	-2 006	97,5665	206,7000
2008	9 117	1,0928	-385	-148	95,9482	198,3250
2009	8 386	1,0030	-731	-346	91,9820	182,4233
2010	8 115	0,9709	-271	460	96,7684	176,5282
2011	6 831	0,8244	-1 284	-1 013	84,1774	148,5969
2012	7 256	0,8771	425	1 709	106,2216	157,8421
2013	7 405	0,8967	149	-276	102,0535	161,0833
2014	7 823	0,9485	418	269	105,6448	170,1762
2015	7 579	0,9205	-244	-662	96,8810	164,8684
2016	8 002	0,9731	423	667	105,5812	174,0700
2017	7 258	0,8841	-744	-1 167	90,7023	157,8856
2018	7 425	0,9048	167	911	102,3009	161,5184
2019	7 406	0,9026	-19	-186	99,7441	161,1051
2020	8 370	1,0214	964	983	113,0165	182,0753
2021	7 104	0,8886	-1 266	-2 230	84,8746	154,5356
2022	6 887	0,8501	-217	1 049	96,9454	149,8151

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 13 Struktura migrantů dle pohlaví v České republice v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí				Vystěhovalí			
	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %
2000	65 135	31 382	33 753	48,18	58 596	27 895	30 701	47,61
2001	75 511	38 025	37 486	50,36	84 062	45 243	38 819	53,82
2002	115 600	62 895	52 705	54,41	103 310	57 510	45 800	55,67
2003	127 161	72 708	54 453	57,18	101 372	56 925	44 447	56,15
2004	121 132	67 407	53 725	55,65	102 497	57 306	45 191	55,91
2005	117 316	75 051	42 265	63,97	99 734	51 697	48 037	51,83
2006	149 541	82 178	67 363	54,95	114 821	60 648	54 173	52,82
2007	202 848	113 675	89 173	56,04	118 903	62 681	56 222	52,72
2008	175 731	99 297	76 434	56,51	103 941	54 104	49 837	52,05
2009	131 838	69 726	62 112	52,89	103 494	55 194	48 300	53,33
2010	122 255	62 784	59 471	51,35	106 607	57 252	49 355	53,70
2011	106 148	52 744	53 404	49,69	89 259	43 413	45 846	48,64
2012	112 869	56 402	56 467	49,97	102 576	51 249	51 327	49,96
2013	111 027	54 753	56 274	49,32	112 324	56 326	55 998	50,15
2014	124 987	62 150	62 837	49,73	103 326	50 273	53 053	48,65
2015	120 628	59 078	61 550	48,98	104 651	50 558	54 093	48,31
2016	127 996	63 862	64 134	49,89	107 932	52 462	55 470	48,61
2017	135 047	68 961	66 086	51,06	106 774	52 086	54 688	48,78
2018	147 922	77 630	70 292	52,48	109 293	54 210	55 083	49,60
2019	154 692	82 842	71 850	53,55	110 422	55 286	55 136	50,07
2020	143 727	76 408	67 319	53,16	116 800	62 978	53 822	53,92
2021	164 430	88 870	75 560	54,05	114 461	59 654	54 807	52,12
2022	441 902	192 707	249 195	43,61	112 160	58 542	53 618	52,20

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 14 Struktura migrantů dle pohlaví v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí				Vystěhovalí			
	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %
2000	11 120	5 422	5 698	48,76	12 877	6 267	6 610	48,67
2001	13 121	6 719	6 402	51,21	19 950	10 855	9 095	54,41
2002	32 033	18 314	13 719	57,17	26 570	14 812	11 758	55,75
2003	30 540	17 840	12 700	58,42	23 466	13 116	10 350	55,89
2004	28 763	16 125	12 638	56,06	22 055	12 051	10 004	54,64
2005	40 482	22 910	17 572	56,59	28 713	15 546	13 167	54,14
2006	45 061	25 154	19 907	55,82	38 801	21 487	17 314	55,38
2007	54 811	30 775	24 036	56,15	31 827	16 882	14 945	53,04
2008	47 194	26 451	20 743	56,05	28 150	14 676	13 474	52,13
2009	38 094	20 197	17 897	53,02	24 402	12 517	11 885	51,29
2010	33 461	16 976	16 485	50,73	27 855	14 806	13 049	53,15
2011	28 291	14 065	14 226	49,72	22 540	11 025	11 515	48,91
2012	32 194	16 025	16 169	49,78	28 843	14 803	14 040	51,32
2013	30 473	14 710	15 763	48,27	35 770	18 906	16 864	52,85
2014	40 332	19 982	20 350	49,54	26 960	13 936	13 024	51,69
2015	33 711	16 366	17 345	48,55	27 680	13 788	13 892	49,81
2016	36 901	18 506	18 395	50,15	26 630	13 302	13 328	49,95
2017	37 976	19 287	18 689	50,79	27 096	13 427	13 669	49,55
2018	40 503	21 138	19 365	52,19	29 427	14 615	14 812	49,67
2019	42 328	22 422	19 906	52,97	29 438	14 876	14 562	50,53
2020	40 582	21 668	18 914	53,39	30 867	16 082	14 785	52,10
2021	46 989	25 572	21 417	54,42	31 693	16 194	15 499	51,10
2022	112 363	49 109	63 254	43,71	31 161	16 221	14 940	52,06

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 15 Struktura migrantů dle pohlaví v Plzeňském kraji v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí				Vystěhovalí			
	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %
2000	2 774	1 277	1 497	46,03	2 280	1 058	1 222	46,40
2001	3 315	1 575	1 740	47,51	3 376	1 743	1 633	51,63
2002	4 848	2 556	2 292	52,72	4 016	2 288	1 728	56,97
2003	6 178	3 301	2 877	53,43	4 165	2 299	1 866	55,20
2004	5 584	3 104	2 480	55,59	5 126	2 798	2 328	54,58
2005	5 708	3 046	2 662	53,36	3 397	1 743	1 654	51,31
2006	6 522	3 664	2 858	56,18	3 398	1 710	1 688	50,32
2007	9 983	5 783	4 200	57,93	3 893	2 074	1 819	53,28
2008	11 396	6 818	4 578	59,83	3 443	1 835	1 608	53,30
2009	6 484	3 669	2 815	56,59	4 801	2 768	2 033	57,65
2010	4 828	2 546	2 282	52,73	5 072	2 887	2 185	56,92
2011	4 279	2 112	2 167	49,36	3 504	1 814	1 690	51,77
2012	4 761	2 411	2 350	50,64	3 548	1 780	1 768	50,17
2013	5 160	2 582	2 578	50,04	3 827	1 911	1 916	49,93
2014	5 365	2 759	2 606	51,43	3 624	1 752	1 872	48,34
2015	5 594	2 841	2 753	50,79	3 655	1 785	1 870	48,84
2016	6 189	3 157	3 032	51,01	3 982	1 967	2 015	49,40
2017	6 881	3 713	3 168	53,96	4 518	2 421	2 097	53,59
2018	7 959	4 378	3 581	55,01	3 909	1 950	1 959	49,88
2019	9 496	5 364	4 132	56,49	3 940	2 010	1 930	51,02
2020	7 243	3 995	3 248	55,16	4 911	2 792	2 119	56,85
2021	8 907	5 067	3 840	56,89	4 579	2 573	2 006	56,19
2022	32 375	13 499	18 876	41,70	4 505	2 407	2 098	53,43

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 16 Struktura migrantů dle pohlaví v Ústeckém kraji v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí				Vystěhovalí			
	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %	Celkem	Muži	Ženy	Podíl mužů k celku v %
2000	5 229	2 536	2 693	48,50	4 597	2 178	2 419	47,38
2001	6 181	3 059	3 122	49,49	6 164	3 245	2 919	52,64
2002	7 908	4 099	3 809	51,83	6 543	3 546	2 997	54,20
2003	8 877	4 887	3 990	55,05	6 805	3 720	3 085	54,67
2004	8 607	4 836	3 771	56,19	7 017	3 809	3 208	54,28
2005	9 236	5 291	3 945	57,29	7 970	4 182	3 788	52,47
2006	9 615	5 508	4 107	57,29	9 739	5 346	4 393	54,89
2007	16 443	9 725	6 718	59,14	9 502	5 261	4 241	55,37
2008	12 606	7 936	4 670	62,95	9 117	5 270	3 847	57,80
2009	7 964	4 518	3 446	56,73	8 386	4 642	3 744	55,35
2010	7 599	4 288	3 311	56,43	8 115	4 482	3 633	55,23
2011	6 605	3 593	3 012	54,40	6 831	3 368	3 463	49,30
2012	6 738	3 727	3 011	55,31	7 256	3 660	3 596	50,44
2013	6 978	3 950	3 028	56,61	7 405	3 672	3 733	49,59
2014	7 229	4 044	3 185	55,94	7 823	3 821	4 002	48,84
2015	7 358	3 843	3 515	52,23	7 579	3 665	3 914	48,36
2016	7 324	3 753	3 571	51,24	8 002	3 913	4 089	48,90
2017	7 691	4 001	3 690	52,02	7 258	3 589	3 669	49,45
2018	8 373	4 490	3 883	53,62	7 425	3 740	3 685	50,37
2019	8 696	4 710	3 986	54,16	7 406	3 699	3 707	49,95
2020	7 255	3 766	3 489	51,91	8 370	4 693	3 677	56,07
2021	8 305	4 493	3 812	54,10	7 104	3 754	3 350	52,84
2022	22 948	9 954	12 994	43,38	6 887	3 488	3 399	50,65

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 17 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v České republice v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí	Přistěhovalí z ciziny	Podíl (cizina /celkem)	Vystěhovalí	Vystěhovalí do ciziny	Podíl (cizina /celkem)
2000	65 135	7 802	11,98 %	58 596	1 263	2,16 %
2001	75 511	12 918	17,11 %	84 062	21 469	25,54 %
2002	115 600	44 679	38,65 %	103 310	32 389	31,35 %
2003	127 161	60 015	47,20 %	101 372	34 226	33,76 %
2004	121 132	54 453	44,95 %	102 497	34 818	33,97 %
2005	117 316	60 294	51,39 %	99 734	24 065	24,13 %
2006	149 541	68 183	45,59 %	114 821	33 463	29,14 %
2007	202 848	104 445	51,49 %	118 903	20 500	17,24 %
2008	175 731	77 817	44,28 %	103 941	6 027	5,80 %
2009	131 838	39 973	30,32 %	103 494	11 629	11,24 %
2010	122 255	30 515	24,96 %	106 607	14 867	13,95 %
2011	106 148	22 590	21,28 %	89 259	5 701	6,39 %
2012	112 869	30 298	26,84 %	102 576	20 005	19,50 %
2013	111 027	29 579	26,64 %	112 324	30 876	27,49 %
2014	124 987	41 625	33,30 %	103 326	19 964	19,32 %
2015	120 628	34 922	28,95 %	104 651	18 945	18,10 %
2016	127 996	37 503	29,30 %	107 932	17 439	16,16 %
2017	135 047	45 957	34,03 %	106 774	17 684	16,56 %
2018	147 922	58 148	39,31 %	109 293	19 519	17,86 %
2019	154 692	65 571	42,39 %	110 422	21 301	19,29 %
2020	143 727	55 661	38,73 %	116 800	28 734	24,60 %
2021	164 430	69 201	42,09 %	114 461	19 232	16,80 %
2022	441 902	349 548	79,10 %	112 160	19 806	17,66 %

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 18 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Hlavním městě Praha v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí	Přistěhovalí z ciziny	Podíl (cizina /celkem)	Vystěhovalí	Vystěhovalí do ciziny	Podíl (cizina /celkem)
2000	11 120	1 923	17,29 %	12 877	78	0,61 %
2001	13 121	1 228	9,36 %	19 950	6 034	30,25 %
2002	32 033	16 032	50,05 %	26 570	11 655	43,87 %
2003	30 540	15 708	51,43 %	23 466	9 118	38,86 %
2004	28 763	15 232	52,96 %	22 055	6 315	28,63 %
2005	40 482	25 203	62,26 %	28 713	10 997	38,30 %
2006	45 061	26 528	58,87 %	38 801	19 872	51,22 %
2007	54 811	30 577	55,79 %	31 827	7 890	24,79 %
2008	47 194	26 403	55,95 %	28 150	548	1,95 %
2009	38 094	16 617	43,62 %	24 402	451	1,85 %
2010	33 461	12 544	37,49 %	27 855	2 969	10,66 %
2011	28 291	9 309	32,90 %	22 540	725	3,22 %
2012	32 194	12 696	39,44 %	28 843	7 540	26,14 %
2013	30 473	11 869	38,95 %	35 770	15 453	43,20 %
2014	40 332	20 279	50,28 %	26 960	7 501	27,82 %
2015	33 711	13 310	39,48 %	27 680	7 206	26,03 %
2016	36 901	14 110	38,24 %	26 630	6 139	23,05 %
2017	37 976	16 779	44,18 %	27 096	6 090	22,48 %
2018	40 503	19 784	48,85 %	29 427	7 250	24,64 %
2019	42 328	22 301	52,69 %	29 438	7 474	25,39 %
2020	40 582	19 789	48,76 %	30 867	8 317	26,94 %
2021	46 989	24 358	51,84 %	31 693	6 420	20,26 %
2022	112 363	92 046	81,92 %	31 161	6 705	21,52 %

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 19 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí	Přistěhovalí z ciziny	Podíl (cizina /celkem)	Vystěhovalí	Vystěhovalí do ciziny	Podíl (cizina /celkem)
2000	2 774	360	12,98 %	2 280	66	2,89 %
2001	3 315	660	19,91 %	3 376	1 058	31,34 %
2002	4 848	1 767	36,45 %	4 016	1 275	31,75 %
2003	6 178	3 256	52,70 %	4 165	1 662	39,90 %
2004	5 584	2 708	48,50 %	5 126	2 832	55,25 %
2005	5 708	2 512	44,01 %	3 397	715	21,05 %
2006	6 522	3 176	48,70 %	3 398	478	14,07 %
2007	9 983	5 032	50,41 %	3 893	646	16,59 %
2008	11 396	5 855	51,38 %	3 443	285	8,28 %
2009	6 484	2 130	32,85 %	4 801	1 068	22,25 %
2010	4 828	1 418	29,37 %	5 072	672	13,25 %
2011	4 279	774	18,09 %	3 504	254	7,25 %
2012	4 761	1 430	30,04 %	3 548	803	22,63 %
2013	5 160	1 632	31,63 %	3 827	1 012	26,44 %
2014	5 365	1 906	35,53 %	3 624	809	22,32 %
2015	5 594	1 843	32,95 %	3 655	676	18,50 %
2016	6 189	2 364	38,20 %	3 982	742	18,63 %
2017	6 881	3 275	47,59 %	4 518	1 371	30,35 %
2018	7 959	4 197	52,73 %	3 909	796	20,36 %
2019	9 496	5 480	57,71 %	3 940	863	21,90 %
2020	7 243	3 501	48,34 %	4 911	1 727	35,17 %
2021	8 907	4 934	55,39 %	4 579	1 294	28,26 %
2022	32 375	28 370	87,63 %	4 505	1 117	24,79 %

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 20 Struktura migrantů dle vnitřní či vnější migrace v Plzeňském kraji v letech 2000-2022

Rok	Přistěhovalí	Přistěhovalí z ciziny	Podíl (cizina /celkem)	Vystěhovalí	Vystěhovalí do ciziny	Podíl (cizina /celkem)
2000	5 229	788	15,07 %	4 597	145	3,15 %
2001	6 181	1 543	24,96 %	6 164	1 266	20,54 %
2002	7 908	2 626	33,21 %	6 543	1 536	23,48 %
2003	8 877	3 571	40,23 %	6 805	1 529	22,47 %
2004	8 607	3 659	42,51 %	7 017	1 600	22,80 %
2005	9 236	4 299	46,55 %	7 970	2 007	25,18 %
2006	9 615	4 597	47,81 %	9 739	2 748	28,22 %
2007	16 443	10 287	62,56 %	9 502	1 412	14,86 %
2008	12 606	6 673	52,94 %	9 117	1 634	17,92 %
2009	7 964	2 472	31,04 %	8 386	983	11,72 %
2010	7 599	2 167	28,52 %	8 115	909	11,20 %
2011	6 605	1 682	25,47 %	6 831	497	7,28 %
2012	6 738	2 102	31,20 %	7 256	1 158	15,96 %
2013	6 978	2 071	29,68 %	7 405	1 309	17,68 %
2014	7 229	2 254	31,18 %	7 823	1 148	14,67 %
2015	7 358	2 161	29,37 %	7 579	985	13,00 %
2016	7 324	1 985	27,10 %	8 002	1 043	13,03 %
2017	7 691	2 162	28,11 %	7 258	913	12,58 %
2018	8 373	3 043	36,34 %	7 425	1 081	14,56 %
2019	8 696	3 397	39,06 %	7 406	1 084	14,64 %
2020	7 255	2 284	31,48 %	8 370	2 262	27,03 %
2021	8 305	2 982	35,91 %	7 104	806	11,35 %
2022	22 948	17 735	77,28 %	6 887	976	14,17 %

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 21 Struktura migrantů dle věku v České republice v letech 2000-2004 a 2018-2022

Rok	Objem vnitřního stěhování			Přistěhovalí z ciziny			Vystěhovalí do ciziny		
	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+
2000	39 462	144 659	15 595	712	6 641	449	168	1 022	73
2001	39 725	135 621	4 585	2 297	9 278	73	1 008	18 323	30
2002	42 357	148 412	4 670	6 416	34 924	77	1 324	27 753	34
2003	39 579	141 368	4 017	4 506	50 992	99	1 285	29 728	29
2004	40 474	162 406	13 951	4 200	48 583	670	1 167	33 407	244
2018	60 597	171 722	15 095	5 389	51 895	864	1 705	17 137	677
2019	60 654	167 706	14 319	6 200	58 487	884	1 959	18 682	660
2020	57 076	161 585	13 328	4 827	49 892	942	1 329	25 726	1 679
2021	59 437	172 341	16 371	5 519	62 534	1 148	972	17 498	762
2022	59 488	168 747	15 890	77 311	261 110	11 127	1 449	17 770	587

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 22 Struktura migrantů dle věku v Hlavním městě Praha v letech 2000-2004 a 2018-2022

Rok	Přistěhovalí			Vystěhovalí		
	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+
2000	1 205	7 580	412	2 493	9 003	1 303
2001	1 397	10 045	451	2 563	10 106	1 247
2002	1 729	13 761	511	2 854	10 775	1 286
2003	1 611	12 814	407	2 498	10 651	1 199
2004	1 598	11 534	399	2 745	11 791	1 204
2018	3 463	16 568	688	5 496	14 892	1 789
2019	3 434	15 918	675	5 561	14 791	1 612
2020	3 025	17 147	621	5 871	15 206	1 473
2021	3 324	18 566	741	6 401	17 006	1 866
2022	3 245	16 396	676	6 118	16 423	1 915

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 23 Struktura migrantů dle věku v Plzeňském kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022

Rok	Přistěhovalí			Vystěhovalí		
	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+
2000	438	1 778	198	441	1 623	150
2001	517	1 931	207	394	1 779	145
2002	559	2 324	198	412	2 173	156
2003	476	2 263	183	420	1 930	153
2004	448	2 243	185	397	1 784	113
2018	752	2 725	285	650	2 271	192
2019	857	2 934	225	596	2 307	174
2020	727	2 804	211	604	2 428	152
2021	768	2 879	326	546	2 536	203
2022	783	2 944	278	706	2 520	162

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 24 Struktura migrantů dle věku v Ústeckém kraji v letech 2000-2004 a 2018-2022

Rok	Přistěhovalí			Vystěhovalí		
	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+
2000	939	3 084	418	840	3 265	347
2001	947	3 265	426	920	3 701	277
2002	1 083	3 746	453	821	3 901	285
2003	1 137	3 780	389	901	4 065	310
2004	939	3 573	436	969	4 153	295
2018	1 341	3 567	422	1 365	4 584	395
2019	1 289	3 611	399	1 381	4 562	379
2020	1 239	3 364	368	1 270	4 485	353
2021	1 257	3 617	449	1 226	4 658	414
2022	1 228	3 566	419	1 223	4 268	420

Zdroj: ČSÚ, vlastní zpracování